

JÓHÍRMONDÓ

XIX. évfolyam 4. szám 2014. november

„Mert az ő alkotása vagyunk, akiket Krisztus Jézusban jócselekedetekre teremtett.”

Ef. 2:10

Istennek terve van velünk

SZÁMTALAN ESETBEN TESSÜK FEL A KÉRDÉST, hogy melyik a helyes út az életünkben. Honnan tudhatjuk, hogy jó felé haladunk? A terveink egyeznek-e megváltó Mennyei Atyánkéval? Egyáltalán milyen terve van velem?

A továbbtanulás előtt álló fiatalokat még inkább elgondolkodtatják a fent említett kérdések. Hol az én helyem? Melyik egyetemet válasszam? Ki fog nekem segíteni?

Sok esetben találkozunk azzal a mondattal, hogy Isten útjai kifürkészhetetlenek, számunkra olykor talán érthetetlenek. Nos igen, ez a nagy probléma azok számára, akik rögtön válaszokat akarnak kapni. Valamiért hajlamosak vagyunk arra, hogy a tanácsalanságunkban elvárjuk másoktól, hogy helyettünk döntsenek. Pedig vannak terveink, céljaink, de bizonytalanság kíséri ezeket.

Az 55 zsolttár egy sora így szól hozzánk: „Vesd az Úrra terhedet, és ő gondot visel rád! Nem engedi sohasem, hogy ingadozzon az igaz.”

Itt nem arról van szó, hogy neked semmit sem kell tenned, semmin sem kell töprengened és Isten majd dönt helyetted, hiszen szabad akarattal rendelkezünk. Ám ami mégis a legfontosabb számunkra a nehéz helyzetekben az a gondviselő szeretet. Az a fajta

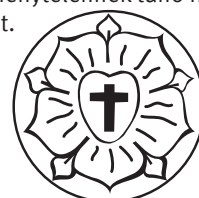
törődés, amelyet szívünkben érzünk, biztonságot ad.

Isten nem ül le helyettünk tanulni, nem tölti ki a felvételi jelentkezési lapot, nem iratkozik be helyettünk az egyetemre vagy megy el dolgozni, de velünk van és kíséri minden lépésünket. Segít ha bajban vagyunk, felüdít ha szomorkodunk. Minden esetben visszasegít minket a helyes útra, amelyen járnunk kell, hogy elérjük azt, ami a földi életünk célja, küldetése, mely az örök élet felé mutat.

Elengedhetetlen a hitünk, ahogy Máté evangéliuma is emlékeztet rá: „És mindazt, amit imádságban hittel kértek, megkapjátok.” Hittel imádkozni elengedhetetlen dolog. Ezzel együtt jár az, hogy elfogadom, hogy Istennek terve van velem, ahogy minden embertársammal, elfogadom, hogy Ő az, aki mindig a legjobbat akarja nekem, és én vagyok az akadálya, ha nem úgy sikerülnek a dolgok.

Ő az, aki bátorít minket, ha bizonytalanok vagyunk, nekünk pedig meg kell hallanunk a hívó szót. Szívünket felé tární és engedni, hogy Szentlelke által segítsen minket a reménytelennek tűnő helyzetekben is, kihozni magunkból a legjobbat.

Halász Alexandra

Gondolatok a 2014/2015-ös tanévnitő igazgatói köszöntőjéből

A 2014/2015-ÖS TANÉVRE A KÖVETKEZŐ gondolatmorszát ajánlom a figyelmükbe.

„Mindig kész vagyok tanulni, annak azonban nem örülök, ha tanítanak” /W.Churchill/

A kisebbek, akik 1-6. osztályba járnak, talán nehezen értik ezt a gondolatot, a nagyobbak számára viszont világos tartalmakat hordoz magában.

Mi a különbség a tanítás és tanulás között?

Amikor tanulok, én döntöm el, hogy mit akarok megtanulni. Amikor tanítanak, más dönti el helyettem, hogy engem mi érdekel.

Erre egy szemléletes és talán mindenkéhez közel álló példa lehet a facebook használata, illetve a magyarórákon tanultak. Mindkettőn nagy számban fordulnak elő irodalmi részletek. A facebookon eldöntöttem, hogy meg szeretném-e ismerni, az utóbbin, viszont feladatom, hogy megtanuljam.

Adja Isten, hogy a 2014/2015-ös tanévben a tanítás-tanulás folyamata ne álljon távol egymástól!

Mit látsz?

Mire figyelsz?

Mire helyezed a hangsúlyt?

MEGÚJULT AZ ISKOLA HONLAPJA A BEGART.HU, rengeteg információ található meg egy helyen. A fontos eseményekről olvashatunk, és képeket is láthatunk. Kell-e ennél több, más? Mit jelent az, hogy az idei tanévben, óvodánkban 77, az alsó tagozaton 159, az 5-13. osztályokban 732 diák kezdte meg a tanulmányait? Tömeget? Rengeteg ismerőst? Jelent-e közösséget, barátokat? Minden tanév hoz új arcokat, új diákok, és új tanárok lépték át a sulis kapuját! Láss egy kicsit többet belőlük! Segítünk az újsággal fókuszálni. Használd jól a szemed!

Vadászné Ablonczy Emőke

Tisztelt Olvasók! Az iskolaújság megjelenése a 2014/15-ös tanévtől megváltozik. Elektronikusan olvasható a begart.hu oldalán az iskolaújság fül alatt! Mindenkinek jó olvasást, hasznos időtöltést kívánok!

Kolarovszki Zoltán Intézményvezető

Csendes helyre érkeztünk

Igehirdetés a tanévnyitó istentiszteleten

Impresszum: A Szeberényi Gusztáv Adolf Evangélikus Gimnázium, Művészeti Szakközépiskola, Általános Iskola, Óvoda, Alapfokú Művészeti Iskola és Kollégium kiadványa. Főszerkesztő: Vadászné Ablonczy Emőke. Tördelő-szerkesztő: Krajcsó László. Szerkesztő-munkatárs: Kis Ágnes. Munkatársak: Korcsog Erzsébet, Czibalmos Boglárka, Képiró Inez, Kondacs Dina, Sinkovics Teodóra, Molnár Gréta, Tar Cintia, Tóth Cintia, Szűcs Enikő, Okos Bálint, Nyomda: Manuta Bt. - manuta@t-online.hu

Jézus mondja: „Jöjjetek velem csak ti magatok egy csendes lakatlan helyre, és pihenjete meg egy kissé.” Márk 6:31

Keresztyén gyülekezet, testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

TALÁN MEGLEPŐDÜNK EZEN IGEVÁLASZTÁS halatán, amikor így a tanév kezdetén minden másról szól, csak nem a csendről. Látjuk a forgalmas utcákon, a siető kicsiken és nagyokon, elkezdődik a tanév. Minden más, mint néhány napja volt. Érezzük a saját tetteinkben és gondolatainkban a pörgést, talán a feszültséget és izgalmat is. Miközben a tennivalóinkon és az előttünk álló feladatainkon gondolkodunk, pontosan a csend az, ami hiányzik.

És mégsem. Miközben én magam szülőként és hittant tanító tanárként az élvezdésen gondolkodtam, rögtön eszembe jutott a csend. Tulajdonképpen van egy dolog, ami miatt – talán szabad így fogalmaznom – irigylem a mi iskolánkban tanuló fiatalokat, diákokat.

Egy afrikai expedíció szervezője különös tapasztalatáról számolt be. Miközben célja felé sietett, rohant, küzdött a dzsungel veszélyeivel, és minél előbb meg akart érkezni a táborhelyként kiválasztott helyszínre, meglepő fordulat történt. Egyszer csak a teherhordó helyi segítők csak leültek, letették a csomagokat, és nem mentek tovább. Egyetlen lépést sem tettek meg. Nem lehetett meggyőzni őket, majd a sok kérdés után végül kibökték a választ: „Mevárjuk, amíg a lelkünk utolér bennünket.”

A mi iskolánkban – tanulóknak és dolgozóknak – erre megvan a lehetősége. Ezért irigyellek benneteket. Hétről-hétre leülünk itt a templomban az áhítatokon, és megvárjuk, hogy a lelkünk utolérjen bennünket. Itt vagyunk most is, a külvilág nyüzsgése, a siető emberek

ellenére is van egy hely – egy csendes hely -, ahol megpihenhetünk. Ahogyan erre Jézus is biztatta tanítványait, mert tudta, hogy szükségük van rá.

S mi mindannyian tudjuk, hogy iskolánkban nem csak a testünk-szellemünk erősítése, fejlesztése a cél, hanem a lelkünkéről sem feledkezünk el. Van egy alkalom, egy lehetőség hétről-hétre az elcsendesedésre, arra, hogy napi gondjainkra és életünk fontos kérdéseire választ keressünk: A templom csendjében és Isten szavában válaszokat kaphassunk.

Kedves tanulmányaitokat kezdő kicsik és nagyok! Én tudom, hogy ti jó helyre érkeztetek meg. Nem azért, mert minden rózsaszín lesz. Itt is érhetnek bennünket kudarcok vagy csalódások, mégis örömmel és bátran – talán merészen – biztatlak ezzel a hírral benneteket. Mi meglátjuk bennetek a jó Istentől kapott drága ajándékokat, akiknek Istentől kapott feladatuk van. Mi meglátjuk bennetek, hogy Isten képmásai vagytok - számtalan tehetséggel megáldva.

Erről teszünk vallást, és ezt igyekszünk megélni a mindennapokban. Nem szentek és nem angyalok tanítanak itt. De hitünk szerint mindannyian Isten szeretetéből és bocsánatából élünk. Jézus ma hív benneteket, nem pusztán az iskolába, hanem az Ő közelségébe, szeretetébe. Legyen mindig időnk arra, hogy a lelkünk utolérjen bennünket, Isten Lelke vezessen, építsen és gondoskodjon rólunk! Ámen.

Péterné Benedek Ágnes

É

n(név) esküszöm az élő Istenre, aki Atya, Fiú és Szentlélek egy igaz Isten, hogy a Szeberényi Gusztáv Adolf Evangélikus Gimnázium tanári tisztségében az Evangélikus Egyház törvényes rendjét elfogadom és megtartom. Tanári kötelességeimnek az egyházi és állami rendelkezéseknek megfelelően lelkiismeretesen eleget teszek, tisztségemmel járó feladataimat legjobb tudásom szerint hűségesen végzem el. Isten engem úgy segíljen! Ámen.

Ezt az esküt teszi le Isten színe előtt minden véglegesített pedagógus, a gimnázium tantestülete és diáksága jelenlétében. Néhányan nagyon szerencsésnek érezhetik magukat, mert rögtön a gimnáziumi tevékenységük elején, szeptember 1-jén elmondhatják a fogadalmat. Ám a legtöbben több év bizonyítás után kaphatják meg ezt a lehetőséget.

Ebben a tanévben hét pedagógus állt szívére tett kézzel, esküre emelt ujjakkal az oltár elé. Ezen kiválasztott pedagógusok között voltam én is. Nagyon készültem ezekre a percekre. Esküt tenni Isten színe előtt nagy felelősséggel jár. Tisztelettel, lelkiismeretesen, mindig megújuló lendülettel tevékenykedni a diákok között nem egyszerű feladat. Imáimban sokszor mondom köszönetet Istennek, amiért olyan helyre irányított, ahol nem ütközöm folyton falakba, ahol nem megyek szembe a forgalommal. Amiért olyan tanulókkal dolgozhatok, akik között sokakat érdekel az irodalom segítségével jobban megismerhető világ. Szeretném, ha a diákjaim jól éreznék magukat az órákon, miközben megtanulják a központilag előírt tananyagot. Fontos számomra, hogy ki merjenek állni mások elé, meg merjenek szólalni, meg tudják fogalmazni a gondolataikat mind szóban, mind írásban.

Amikor két és fél évvel ezelőtt megkeresett az iskola vezetése azzal, hogy magyartanárra van szükségük, rám gondoltak, azt hittem, álmodom. Azóta újra pályakezdő lettem, hiszen a középiskola világában sokáig lesz még mit tanulnom, ugyanis 15 évig általános iskolában dolgoztam. Mindent elkövetek, hogy az eskümet soha ne szegjem meg, lelkiismeretesen, hűségesen, türelemmel, szolgálattal tudjam elvégezni a feladataimat. Ehhez kérem Isten segítségét.

Magyarné Zahorán Edit

5.a

5.b

Együtt mentek be a templomba

Apáti- Nagy Petra:

Szeptember első napján nekünk, végzős diákoknak jutott az a megtiszteltetés, hogy az első osztályosokat kísérhettük a templomba a tanévnyitó ünnepségre. Én egy szőke kislánknak foghattam a kezét, és habár izgult az elején, pár perc után nagyon jól beszélgettem vele. Nagyon érdekes volt az érzés, mikor felismerem a kettőnk közti kontrasztot. Ő jön, én megyek. Mindkettőnkre sok-sok megmérettetés vár: a kissrác megtanul írni, olvasni, talán életre szóló barátokat szerez, és az évek alatt felnő; én érettségizem, továbbtanulok, kirepülök az otthon kényelméből, elkezdem élni a saját életem. Ez mind-mind új kihívás mindkettőnknek. Bár már az arcomra se emlékszik valószínűleg, szívből remélem, hogy nem csak a templomba vezettem be aznap, hanem egy boldog korszak kezdetébe is.

Fábián Orsolya:

Bár én nem ebben az iskolában kezdtem a tanulmányaimat, és a „nagyok” se kísértek be annak idején, mégis felidéztem bennem azokat a pillanatokat, amikor én voltam elsős. Jó érzés volt „útnak indítani” őket, és őszintén bevallva, irigylem is őket egy kicsit. Nekik még olyan jó, nem kell olyan komoly dolgok miatt aggódnium, mint nekünk. Talán egy picit a kezdet és a vég találkozása volt ez.

Ledzéni Anett:

Nekem tetszett, amikor az elsősöket kísértük be a tanévnyitó ünnepségre. Az első gondolatom az volt, hogy milyen aranyosak. Biztos kicsit izgulhatnak, mert egy új környezetbe kerülnek, talán még ismeretlen gyerekekkel, tanárokkal és szabályokkal kell megismerkedniük, de remélem tetszeni fog nekik ez a változás.

Bordás Dorottya:

Ez egy felemelő érzés, ami egyben megható is. Látni az új nemzedéket, akik majd tovább viszik a hagyományainkat.

Seprenyi Marci:

Engem többfajta érzés fogott el, amikor a templomba beléptünk oldalunkon az iskolát most kezdő diákokkal. Először is eszembe jutott, hogy mi is végigjártuk ezt a hosszú utat és milyen régen történt mindez. Másodszor rájöttem, hogy ezeknek a gyerekeknek teljesen új ez az egész, és sok mindenben fognak még keresztül menni, sok akadályt kell még legyűrniük, amihez kitartást és szorgalmat kívánok nekik!

Sarkadi Lilla Anita:

Nekem egyszerűen hihetetlen volt látnom, hogy a kis elsőosztályosok mennyire várják, hogy elkezdhessék iskolás éveiket. Ragyogó, csillogó szemmel álltak mellettünk, a reggeli korán kelés fáradtsága már nem is volt látható rajtuk.

Úgy gondolom, hogy ezek a kisgyermekök örömmel látnak neki a tanulásnak, és rengeteg sikerélményük lesz a későbbi években. Kívánom, hogy öröm legyen számukra a tanulás, és soha ne érje őket semmilyen csalódás, ami kihatással lehet további tanulmányaikra.

Pocsaji Boglárka:

Nagyon megtisztelő feladatnak éreztem, amikor bemutatták nekem a kislánnt akinek fognom kellett a kezét. Nagyon aranyosan és félénken mosolygott rám, én pedig csak vigyorogni tudtam, és amikor megfogta a kezemet, éreztem hogy egy kicsit remeg, és szóltam neki, hogy nyugodjon meg, mert nem lesz semmi baj, és utána csak rám mosolygott, és már nem is éreztem, hogy remeg a keze. Nagyon aranyos volt. Amikor bementünk a templomba, elkezdett nézelődni, és ha nem fogom a kezét, akkor valószínűleg elkószált volna, és nem tudott volna célirányosan haladni. Nagyon kedves emlék marad számomra, hogy egy kislánnt egy ilyen nagy napon segítségére lehettem.

Jó hírt mondok!

KI NE ISMERNÉ SÁNDOR-KERESTÉLY FERENCET, SKF-et, a DÖK (Diákönkormányzat) irányítóját, a Rákóczi Szövetség helyi elnökét a lelkes fizikatanárt? Tavaly eltűnt egy időre mindenki szeme elől, beteg volt. Először aggódtunk, aztán reménykedtünk, most már hálát adunk, ő pedig mesél!

Kaptam egy nagy betegséget 2013.március 12-én és két hónapig kórházban voltam. Isten kegyelméből jól vagyok, meggyógyultam. Hálával tartozom ezért a Jóistennek és azoknak a tanítványoknak, akik meglátogattak, felhívtak, azoknak a kollégáknak, akik gondoltak rám, s imádságban hordoztak, és a családomnak, barátaimnak, akik mellettem álltak. Egy percig sem gondoltam, hogy nem fogok meggyógyulni!

Az egész egy rutinvizsgálattal kezdődött, aztán kór-

ház, félelem, remény! Egyik nap még jól vagy, minden rendben, a másikon pedig már műtenek. Átértékelsz mindent! Az addigi életed, s azt, ami van veled, s rájössz a legfontosabb dolgokra az életben, amik igazán fontosak: a család, a barátok, a hited... lelassulsz, és azon kapod magad, hogy észreveszel olyan dolgokat, amiket korábban nem! A másik ember arcáról olvasol, mit érez, gondol, és ezzel hirtelen foglalkoznod kell, talán jobban, mint szeretnél, de a Jóistentől ezt is megkapod!

De köszönöm, Isten kegyelméből jól vagyok. Idén a 3200. diákot vittem Erdélybe Katalin a „Legek kirándulására”. Ezt is megérhettem! Igen. Tudom mindent kegyelemből kaptam. Boldog vagyok! Ez boldogságom egyik erőforrása az életre, szeretetre.

Tanári arcképek

EGYKOR ÉN IS ISKOLÁNK FALAI KÖZÖTT TANULTAM, csak akkor még Rózsa Ferenc Gimnáziumnak hívták, és állami intézmény volt. Talán nem meglepő, hogy kedvenc tantárgyam a földrajz volt, de nagyon érdekelt a történelem is. Már akkor nagyon szerettem olvasni, és a térképet böngészni, tulajdonképpen eleinte így „utaztam be” a világot. A gimnázium után tanárképző főiskolára kerültem, természetesen földrajz szakra, ahol úgy mond ki nyílt elöttem a világ, egyre többet utazhattam. Bár akkoriban, a rendszerváltás előtt a korlátozások miatt még nem voltak olyan lehetőségek, mint ma, de tulajdonképpen ekkor vált szenvedélyemmé az utazás, a világ mind szélesebb megismerése. A főiskola elvégzése után egykori iskolámba, a 10. Számú Általános Iskolába kerültem tanítani. Itt találtam rá a másik nagy szenvedélyemre, a természetjárásra, túrázásra, a hegyek világára. Bebarangoltam Magyarország legszebb tájait, és rájöttem arra, milyen jó érzés ezt a sok csodát gyerekeknek is megmutatni. Így aztán egyre több túrát szerveztem diákjaimnak, hogy megismertessék velük hazánk természeti értékeit. Nem sokkal később egy kollégám, barátom meghívott egy általa diákoknak szervezett Országos Kéktúra vándortáborba. Azt mondta, hogy meglátom, ez egy olyan szenvedély, amit nem fogok tudni abbahagyni. Igaza lett. Azóta nem telt el úgy nyári szünidő, hogy ne vettem vol-

na a hátizsákomat, és diákjaimmal ne vágtam volna neki ennek a csodálatos útvonalnak. Az évek hosszú során már ötször végiggyalogoltam gyerekekkel az osztrák határon magasodó Írott-kőtől a szlovák határ közelében fekvő Hollóházáig az Országos Kéktúra 1100 km hosszú útvonalát, közben tengernyi felejthetetlen élményt gyűjtöttünk együtt. A hatodik utat idén nyáron kezdtem el, iskolánk akkor még ötödikes diákjaival. Hiába ismerem már jól az útvonalat, számomra ugyanolyan nagy élmény volt ez a velük töltött két hét, mintha először jártam volna hazánk nyugati határvidékén. Bízom benne, hogy ők is így érzik ezt.

Amíg az általános iskolában tanítottam, munka mellett elvégeztem a Szegedi Egyetem földrajz szakát, és amikor a 10-es iskola megszűnt, igazgató úr hívására átjöttem tanítani az Evangélikus Gimnáziumba. Idén már a harmadik tanévet kezdem iskolánkban, ahol egyébként nagyon jól érzem magam. A célom pedig, hogy a diákjaimmal megismertessem és megszerettessem a Föld természeti csodáit, hogy megértsék a különböző jelenségek keletkezését, és nyitott szemmel járjanak a világban, valamint, hogy átérezzék a földrajz terem falára kifüggesztett indián mondás értelmét: „A Földet nem apáinktól örököltük, hanem unokáinktól kaptuk kölcsön.”

Mokran János

Bányai Inez vagyok, békéscsabai születésű, evangélikus. 2013. nyarán költöztem vissza családommal szülővárosomba 13 év távollét után. Annak idején magam is e neves épület falai között érettségiztem. Mesterségem, és hobbim is, amit ebben az iskolában, Divat- és Stílus-tervező szakon, illetve rajztanárként taníthatok. Szakmai ismereteimet az alapoktól fokozatosan, és tudatosan építettem fel. Női-ruha készítő szakmunkás végzettség, Textilrajzoló- és modelltervező asszisztens szakma, végül 2008-ban Moholy-Nagy Művészeti Egyetem öltözképzési

diploma. Második diplomámat ugyanitt, várhatóan 2015-ben kapom kézhez design menedzser szakon. Éltem és tanultam külföldön is, többek között Londonban, a London College of Fashion womenswear szakán. 2009-ben pedig Moholy Nagy László Formatervezési Ösztöndíjat nyertem. Tanulmányaim, és munkáim során megszerzett ismereteimet, tapasztalataimat, ebben az intézményben 2014. szeptemberétől legjobb tudásom szerint, és örömmel osztom meg a mindenkivel, aki szeretne a szakmáról, a textil- és ruhatervés világról többet megtudni.

Magyarné Zahorán Edit

Békéscsabán születtem, jaminai lány vagyok. 1990-ben érettségiztem a Közgében. Miután nem szerettem volna a számok bűvöletében leélni az életemet Szegedre mentem továbbtanulni. 1994-ben végeztem a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola magyar-művelődésszervező szakán, média szakirányon. Eredetileg rádiós hírszerkesztő szerettem volna lenni, ám a főiskola végzetével Szegeden megkínáltak egy tanári állással, amit elfogadtam. Itt fertőződtem meg a pedagógiával. 1995-99-ig Mezőhegyesen magyartanárként és művelődésszervezőként tevékenykedtem. Közben férjhez mentem. A tanítás mellett 1997-ben

egyetemi diplomát szereztem a József Attila Tudományegyetem néprajz szakán. 1999-ben megszületett Zsófia lányunk, 2002-ben István fiúnk. 2004-12 között a szabadkőgyősi általános iskolás gyerekeket tanítottam, nevelgettem. 2008-tól teljes jogú tagja vagyok a békéscsabai református gyülekezetnek. 2012-ben pedagógusi szakvizsgát szereztem, és ezen év szeptemberétől már az evangélikus gimnázium tantszabványához tartozom. Nagyon szeretek itt dolgozni. Elfogadók, szeretők közösségre találtam. 2014-ben elvégeztem a Debreceni Egyetemen magyarból a mesterképzést, így szeptembertől kinevezett tanárként taníthatom, nevelhetem a rám bízott diákokat.

Korcsg Erzsébet

2001-2006-ig voltam művészeti diák itt a BEG-ben. Érettségi után maradtam egy évet és szereztem egy tervező-és képgrafikus OKJ-s bizonyítványt. Nagyon szerettem ide járni. Szuper osztályunk és évfolyamunk volt. Tanáraimtól jó alapot kaptam, amire később építeni tudtam. A következő tanévet már Sopronban kezdtem a Nyugat-Magyarországi Egyetem Alkalmazott Művészeti Intézet formatervező művész hallgatójaként. Az egyetemen sokrétű oktatásban részesültem. Lgyekeztem kihasználni a többi szak és más egyetemi karok által nyújtott lehetőségeket. Életem

szóló barátságok kötettenek itt. Tizenhét év iskolába járás után azt hittem, hogy vége, nem kell többet tanulni. Nos, tévedtem. Diploma után hamar a másik oldalon találtam magam és elmondhatom, hogy a tanulásban nincs megállás. Tanárként és művészként folyamatosan képezem magam, hogy a diákjaimnak a legjobbat adhassam át. Megtisztelő számomra, hogy az életük egy kicsi része lehetek. Sok minden megváltozott, de amikor belépek az iskola ajtaján, mindig eszembe jut egy-egy kedves emlék, ami megszinesíti a napomat. Nagy élmény együtt tanítani a volt tanáraimmal és kopogás nélkül bemenni a tanáriba.

Krisánné Egeresi Viktória Krisztina

Az iskola tanulójaként nevelkedtem ötödikes koromtól kezdve ebben az intézményben évekkel ezelőtt. Így egy különleges helyzetbe kerültem, amikor 2011. szeptemberétől lehetőséget kaptam, hogy az iskolában taníthassak matematikát. Akik korábban a tanáraim voltak, immáron kollégáim lettek. Furcsa volt eleinte.

Miért lettem pedagógus? Mindig is vonzott a tanári pálya, már egész kicsi koromtól kezdve, olyan pedagógusok

vettek körbe, akiket példaképnek tudtam tekinteni. Osztálytársaim, családom is biztatott, hogy nekem való pálya, és a szak is hamar kirajzolódott, így lettem matematika szakos. Nagyon szeretem a munkám, kihívásokkal teli, hiszen nem mindenki szereti ezt a tárgyat, sőt! Így, amikor valamelyik diák részéből elhangzik: „nem is olyan nehéz”, akkor boldogság tölt el, érdemes tanítani. 2012. őszétől pedig feladatköröm kibővült, a mostani 11. C osztályfőnöke lettem. Így válik teljessé pedagógusi munkám.

Matyaszovszkiné Nagy Erika

A Debreceni Református Kollégium Gimnáziumában érettségiztem, s a tanáraim, és az osztálytársaim élete számomra máig is példaértékű. A Debreceni Református Theológiai Akadémián folytattam tanulmányaimat. Másodéves koromtól kilenc református gyülekezetben végeztem szolgálatot. Először exmittált teológiai hallgatóként, majd segédlelkészként, később pedig lelkészként.

Az ELTE Tanárképző Főiskolán végeztem el a könyvtár szakot. Miközben tanultam, két könyvtárban is dolgoztam, ahol segédanyagot készítettem el:

„Biblia és Könyvtár – Könyvtár és Biblia” címmel. A könyvtárak vallástörténeti báziskönyvtárak lettek. A könyvtári órákon nemcsak az ott tanuló diákok, hanem az ország különböző területeiről érkező pedagógusok is részt vettek. Ennek a munkának a szeretete a főiskolán is folytatódott, amit a létrehozott szakkönyvtár fémjelez. Általános iskolásoktól kezdve így egészen a főiskolásokig tanítottam hallgatókat. Érdeklődési köröm egyben a munkám is. Szeretem a zenét, a kézműves dolgokat. Számomra megtiszteltetés, hogy református hitoktatóként arról taníthatok, amit a saját életemben a legértékesebbnek tartok.

Krajcsó László

1975-ben születtem Békéscsabában. Nagyon szép gyerekkorom volt ebben a különleges városban. Az itt töltött gyermekéveknek óriási szerepe volt abban, hogy később fotográfus lettem. Sosem felejttem el, milyen volt a Kistemplom mellett érezni a bukszus illatát, kavicsot dobálni a Betongyárban ahová Apám vitt el, vagy milyen volt biciklivel elcsúszni a jeges úton Jaminában. Megszámlálhatatlanul sok emlék. Középiszkolásként a Rózsába jártam. Az épület ma egy teljesen más szemléletű, más értékrendű iskolának ad otthont, de a tornateremben még mindig

ugyanazok a kosárpalánkok vannak mint egykor, és ugyanazon a kézipályán fociznak ma is a fiúk. Egy régi padot is láttam a fiú öltöző előtt, mely sok emléket idézett fel bennem. Később a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen végeztem vizuális kommunikáció tervezőművész szakon. Egyetemistaként és később sokfelé eljutottam a világban és most hazatértem. Grafikát és fotót tanítok iskolánkban, melyben olyan közösséget ismertem meg, amelyet áthat a szeretet, a gondoskodás és az egymás iránti figyelem. Bármeddig is maradok művésztanár ebben az intézményben, életem meghatározó, fontos szakasza lesz.

KICSIKÉ A GÓLYANAP...

ISMÉT ELTELT EGY ÉV. Szeptember 26-án délután az új gólyáink kezdtek szállingózni az „Ötvösbe”. Volt aki csillogó szemmel, vidáman várta a bulit, volt aki izgult. Az ötödik évfolyamból vegyesen alkotott 5 csapatot, különböző vetélkedők várták: váltófutás, labdavezetés, lufipukkasztás, ping-pong labda hurcolása kanálon... Az eredményhirdetés után rengeteg szendvics, különféle sütemények és üdítő várta őket.

Reméljük ez a délután még közelebb hozott titeket egymáshoz! Kívánom, hogy sok szép élménnyel gazdagodjatok, és szép eredményekkel öregbítsétek iskolánk hírnevét!

Molnár Gréta 7.b

AZ EGYIK OSZTÁLYFŐNÖKI ÓRÁN, Edit néni arról beszélt, hogy mit kell hozni a gólyadélutánra. Először még nem tudtuk mit is jelent ez a program, de végül kiderült, játékos vetélkedő, az 5. évfolyam számára. Nagyon izgatottak voltunk, mi vár majd ott ránk.

Mindenkinek volt feladata, mit hozzon. Én sütit hoztam, valaki üdítőt, szendvicset. Eljött a délután. Mindenkit besoroltak egy csapatba. Volt alma, narancs, cseresznye, szilva, körte csapat, én az almák közé kerültem. Mindegyik csapatnak kellett írni egy buzdítást, majd elő kellett adni. Majd jött a verseny: volt labdás, pingpongos és lufis is. Először bevállaltam, hogy felfújom, mert az volt a feladat, hogy addig kellett fújni, míg ki nem durrant! Félttem, hogy megcsapja az arcom, de végül nem fájt. Az egyik osztálytársam nem tudta felfújni, bár a tudóm nem azt mondta, de megpróbáltam. Nem volt jó döntés, mert nem sikerült. A többiek azt mondták falféher vagyok, de nem lettem rosszul. Majd visszamentünk a terembe enni és inni.

Jól telt ez a délután ez bizonyítja, hogy tényleg gimis vagyok.

Marti Eszter Johanna 5. b

...MEG A NAGYOKÉ

ELSŐSORBAN SZERETNÉK KÖSZÖNETET MONDANI AZÉRT, hogy felkértek arra, hogy mint főszervező, összegezzem az általunk szervezett gólyanapot. Megtisztelő érzéssel tölt el.

Az ok, amiért belekezdtem a gólyanap megszervezésébe eleinte csak a móka kedvéért volt. Igaz tudtam, hogy amit vállalkozok, nagy felelősséggel jár, főleg úgy, hogy idő közben kezdtem megismerni a képességeimet és a társaimat. Jó emlékként maradtak meg a délutáni és a házi megbeszélések. Akkor jöttem rá, hogy mennyire összetartó a közösség. Mindannyian sok tapasztalatot szereztünk néhány hét leforgása alatt.

Ennek a rendezvénynek a megszervezése ráébresztett arra, hogy mennyi munka áll az egész mögött, hogy egy olyan programsorozatot készítsünk el, ami a tanároknak és a diákoknak is egyaránt megfelelő és szórakoztató.

Egy főszervezőnek sok dologgal kell számolnia, többek között felelősséget kell vállalnia az általa választott emberekért, megszervezett programokért, megfelelő tájékoztatást kell adnia a segítőknek a feladatukról, ügyelnie kell eszközök rendelkezésére állására és a helyszínnek rendben tartására. Ellenőriznünk kell azt is, hogy a segítők és a szervezők boldogulnak-e a rájuk bízott feladattal, tudni kell a választ az összes felmerülő kérdésükre, és gyors megoldást találni azokra. Akár még a vendégek eligazításában is kell segíteni, és mivel a bál helyszíne elég nagy volt, nehéz volt egyik pontból a másikba eljutni. Még az utolsó pillanatokban is szorgoskodtunk és készültünk minden eshetőségre.

Szerintem színvonalas gólyanapot hoztunk össze a megadott idő alatt. Nem hinném, hogy bármit is csinálhattunk volna jobban.

Örülök, hogy készséges tanárok és egy ilyen szervezői csapat állt mögöttem, hisz nélkülük nem jöhetett volna létre az, ami ennyire foglalkoztatta a közönséget. Ez igaz a segítőkre is, bár voltak, akikkel kapcsolatban kisebb csalódás ért. Következő alkalommal már tudni fogom, kikre számíthatok úgy igazán, akik elég lelkesek a rájuk bízott feladatok elvégzésére. Egyszóval, lehetetlen egy ilyen program megszervezése egyedül.

Amit tanácsolok a következő szervezői csapatoknak, hogy sose hagyjanak semmit az utolsó pillanatra, mindig egyeztessenek a többi szervező osztállyal a jelentkezők számával és mindennel kapcsolatban. Mindig ellenőrizzék a megvásárolt kellékeket. Ennyit még elmondhatok, hogy bármi megváltozhat az utolsó pillanatokban, és lányok, sose vegyetek föl magas sarkú cipőt, ha szervezők vagytok!

Szeretnék köszönetet mondani a szervezői és segítői osztályoknak, az iskolánkon belül működő diákönkormányzatnak, a tanároknak, szülőknek és mindazoknak, akik támogatták rendezvényünket, és a gólyák lelkesedésért, együttműködésért.

Kiss Brigitta 9.D

Báلكirály

Interjú Séner Dáviddal

A 2014-ES TANÉVBEN MEGRENDEZETT GÓLYABÁLON a 9.NY/D-ből Séner Dávid lett a báلكirály. A báلكirálynő után ő is megérdemelt egy rövid interjút. Kíváncsi voltam az ő véleményére is, ezért feltettem néhány kérdést.

Számítottál arra, hogy te leszel a báلكirály?

- Nem számítottam rá, a műsor előtt jöttem rá, hogy én vagyok a jelölt.

Mi a véleményed a szervezésről?

- Szerintem a szervezés jó volt, és a két műsorvezető is jól játszotta a szerepét. Nagyon feldobta a kezdést a 9.F osztály saját filmje.

Mennyi munkád volt az osztályod műsorának megszervezésében?

- Nekem személy szerint nem sok munkám volt benne, de kisebb jeleneteket segítettem megvalósítani.

Örültél a meglepő bejelentésnek?

- Igen, de a kijelentés előtt kételkedtem benne, hogy én leszek.

Volt valami felkészülési lehetőség amikor téged jelölt ki az osztályod a gólyabáلكirálynak?

- Nos, én maximálisan felkészültem rá, abban a tíz másodpercben amíg a helyemről a színpadra mentem.

Tóth Cintia 9.A

Interjú a nyertes osztállyal

A 2014-ES GÓLYABÁL NYERTES OSZTÁLYA a 9.C osztály lett. Megkértem Virág Ernát, hogy az osztályát képviselve adjon nekem egy rövid interjút, hogy ő hogyan látja ezt az egész szervezést.

Mennyi munkát fektettél be a műsor megszervezésébe?

- Nem túl sokat. Hétfőn lett megírva a forgatókönyv, elég kevés időnk volt próbálni, csak kétszer tudtuk elpróbálni rendesen. A főpróbán elég nagy zűrzavar volt, és élesbe se mentek úgy a dolgok ahogy kellett volna, mert a hangok és a fények se voltak úgy ahogy kértük.

Gondoltad volna, hogy megnyeritek?

- Hát...a gólyabál kezdete előtt még nem, aztán látva a többi osztály műsorát, volt egy kis esélyünk.

Szerinted milyen volt a szervezés? Hogy éreztél magad?

- Igazából a szervezés jó volt. A mi osztályunk jól érezte magát.

Mennyi időbe telt amíg összehoztátok a műsrot?

- Két alkalommal tudtunk próbálni, meg megbeszéltük a forgatókönyvet, a kellékeket és az egésznek a szervezését, hogy mi, hogy lesz.

Milyen érzés volt megnyerni a „gólyanapot” ?

- Nagyon jó érzés volt, mert büszkéek voltunk magunkra, és arra, hogy pár év kihagyása után újra a C-sek nyertek.

Tóth Cintia 9.A

Báلكirálynő

Interjú Filipinyi Fannival

A 9.A OSZTÁLY MŰSORÁNAK FŐSZERVEZŐJE, majd báلكirálynő. A 2014-es tanévben Filipinyi Fanni a 9.A-ból nyerte el a báلكirálynő címet. Kíváncsi voltam arra, hogy érezte magát. Rövid, kis interjút kértem tőle.

Számítottál arra, hogy te leszel a báلكirálynő?

- Nem, különösen meglepő volt!

Mi a véleményed, milyen volt a szervezés?

-A gépezetbe úgy látszik, egy kis kavics került, mivel a videónkat nem vetítették végig, a zenék és a fények sem a megbeszéltek szerint következtek, de mindennek ellenére, jó volt. Jó volt a hangulat és jól éreztük magunkat, de tudjuk, hogy semmi sem mehet könnyedén. Ami még bántott minket, az volt, hogy nem tudtuk az egyik feladatnál, hogy mit kell csinálni, mivel nem hallottuk jól, de utána megkérdeztük, és máshogy mondták, mint ahogy igazából kellett volna csinálni, és ez számunkra pontvesztéssel járt. Ennek ellenére élveztük, és köszönjük a szervezőknek, hogy létrehozták a gólyanapot, illetve gratulálunk nekik, mert egy ilyen nehéz megszervezni.

Örültél a meglepő bejelentésnek?

- Örültem neki, de sajnos a koronát és a szalagot nem tarthattam meg.

Mennyi energiát fektettél bele a szervezésbe? Mennyi munkád volt benne?

- Sok munkával jár egy ilyen felkészülés, de egy közreműködő osztállyal könnyebb, sokat segít. Sok stresszel társul a szervezés, és már tudom, hogy nem leszek tanár, nem könnyű túlkialbíni harminchárom gyereket!

Tóth Cintia 9.A

Garabonciás sokfélekép

GARABONCIÁS SPORTVERSENYEK CSAPATAI:

Fiú foci:

Béres Ákos
Orovecz Ádám
Mezei Máté
Baráth Bence
Takács Balázs
Horváth Bence

Leány foci:

Betkó Renáta
Volent Lili
Ordasi Imola
Czakó Tímea
Szekeres Evelin
Varga Petra
Bajkán Fanni
Halász Virág

Floorball:

Bordás Dorottya
Simon Éva
Tóth Kristóf
Tóth Gergő
Vadász Levente

Kosár I:

Kondor Bekény
Korcsmáros Péter
Leszko Miklós
Tamás Kristóf

Kosár II:

Tyetyák Áron
Tímár Kirill
Szűcs Bendegúz
Kun Miklós

Sárkányhajó:

Szekeres Evelin
Bukris Gréta
Varga Petra
Czakó Tímea
Kovács Dorottya
Murzsicz Benjamin
Salbot Pál
Baracsi Sándor
Mágóri Milán
Kristóf Bálint
Eged Bence
Papp Gábor
Szabó Kristóf
Csicsely Ákos
Győrfi Nándor

Kézilabda:

Vizsnyiczai László
Kiss Krisztián
Varga Gergő
Csicsely Ákos
Nagy Péter
Miklós Gábor
Tóth Márk
Szabó Kristóf
Fazekas Péter
Kónya Krescenz
Melis János

ÉS AZ EREDMÉNYEK:

sárkányhajó 4. hely
kézilabda: 5. hely
kosárlabda I.: 1. hely
kosárlabda II.: 5. hely
foci lány: 4. hely
foci fiú: 1. hely
floorball: 1. hely

Garabonciás kívülről

A GARABONCIÁS HÉT NAGYON ÉLVEZETESRE SIKEREDT, és nagy eredményt értünk el, hiszen másodikok lettünk. Te hogyan láttad ezt az időszakot?

-Felejthetetlen élménnyel és rengeteg tapasztalattal lettünk gazdagabbak. Kívülről nézve lehet, hogy nem látszik, de nem volt könnyű ez az időszak. Rengeteg időt és energiát tettünk bele. Azért élveztük is a dolgot, főleg azt, amikor a záróműsorra készültünk a kánkán táncunkkal, viccesek voltak a próbák. Az ötlet jönnek tőnt, de amikor a nő fűzős ruhákat próbáltuk, akkor elbizonytalanodtunk, de végül mindenki beadta a derekát, és szerintem remekül sikerült a műsor. A fáklyás felvonulás is nagyon jó volt, élvezet volt látni, hogy mennyien eljöttek.

Sok gonddal kellett megküzdenetek?

-Gond az rengeteg volt, folyamatos készenlétben kellett állnunk. Egyik pillanatról a másikra kellett magunkat mozgósítsuk (..ez meg is látszott a telefonszámlánkon). Problémát jelentett az is, hogy nálunk limitálva van a stáb létszáma. Mi feleannyian oldottuk meg ugyanazokat a helyzeteket, feladatokat, mint a legtöbb résztvevő iskola. A tapasztalatunk az, és a következő stáboknak azt tanácsolom, hogy minél több időt fordítsanak a tervezésre, az előkészítésre és a feladatok kiosztására.

Többen is tudják, hogy futball kapus vagy. Mikor, illetve hogyan ismerkedtél meg ezzel a sportággal?

-Négy vagy ötéves koromban kezdtem el focizni, de előtte is rengeteget játszottam a kertben, és a tévében is sokat néztem a meccseket. Az oviban is focilabda volt a jellem. Jelenleg az Előre felnőtt csapatának a tagja vagyok. Ezt nehéz volt összeegyeztetni a „Garával”. A garabonciás napok alatt is jártam edzésekre, játszottam mérkőzősen. Hogy ezt megtehessem, nagyon sokat segítettek nekem a kampányfőnökök és a stáb.

A sport sokat vesz el a szabadidődből?

-A szabadidőm nagy része ezzel telik el, de igyekszem időt szakítani más

fontos dolgokra is. Esténként, illetve ha nem utazok, akkor hétvégén is tudok tanulni. Reggel pedig nem kell aggódnom, hogy fáradtan kerülök a padba, hála az órarendemnek.

Tervezed azt, hogy felnőtként is ezzel foglalkozol?

- Igen tervezem, de a sportban sok múlik a szerencsén is. Megpróbálok mindent beleadni, és majd kiderül, hogy mi sül ki belőle.

Érdemes érettségire faktokat választani, főleg ha valaki továbbtanuláson gondolkodik. Neked milyen faktaid vannak?

- Az angollal és a törivel szeretnék továbbtanulni. Mind a két tantárgyat nagyon érdekesnek tartom, és szeretem is.

Jársz különórákra, hogy felkészültebbnek érezd magad az érettségien?

- Eddig nem jártam különórára, nem igazán volt időm rá. Nyelvi előkészítő vagyok, az angol nyelvvizsgát sikerült az ott megszerzett tudás alapján letenni, most a németet szeretném előtérbe helyezni. Majd meglátom, hogy a későbbiekben szükségem lesz-e valamilyen különórára.

Vannak más terveid a jövődre nézve, vagy csak a foci a főszempont, amelyet szem előtt tartasz?

- Mint ahogyan említettem, a fociban sok minden múlik a szerencsén is, ezért kell egy „B” terv. A foci mellett a tanulás is fontos a számomra.

Van-e „B” terved, ha a foci nem úgy sikerül, mint ahogy elképzelted?

- A kérdés számomra az, hogy a foci „A” terv marad, és mellette levelezőn tanulok, vagy „B” terv lesz, akkor nappalin szeretnék egyetemre járni és a tanulás mellett focizni. Érdekel a menedzseri tevékenység, gondolkodom a sportmenedzser szakon, illetve a turizmus is foglalkoztat. Remélem nem lesz szükség „C” tervre.

Szűcs Enikő 11.A

Garabonciás belülről

AZOK A FELEJTHETETLEN garabonciás napok... Idén ősszel megrendezésre került a 23. garabonciás napok rendezvénysorozat, amelyen természetesen a BEG is részt vett, és az előkelő második helyezést szerezte meg magának. Ezzel Koszecz Kristóf, iskolánk jelöltje lett Békéscsaba egyik diák alpolgármestere. Tavaly BEGxico néven induló iskolánk szintén második helyezést ért el. Jelöltünk Pauló Zoltán volt. Ennek a stábnak voltam először tagja. Az alatt a pár hónap alatt rengeteg pozitív élménnyel és tapasztalattal gazdagodtam, emiatt döntöttem úgy, hogy ez évben is tagja leszek a csapatnak, és nem kellett csalódnom, ismét felejthetetlen volt ez az öt nap. Beguette néven induló stábunk témája Franciaország volt, melynek hangulatát és varázsát próbáltuk elhozni csaba diákságának. Mint művészeti tanuló, főleg a küllem megtervezésében és kialakításában volt szerepem. Az egyhetes „buli” több hónapos munka előzte meg. Már nyár közepén hozzáfogtunk az előkészületekhez és a témánk kidolgozásához, kezdve a pólonk megtervezésétől a programok szervezésén át a happeningünk díszletének kialakításáig. Hétfőn első dolgunk volt, hogy kiosszuk a pólókat, és hogy a BEG Bódéhoz elhozzunk egy kis darabot Franciaország-

ból. A programok este kezdődtek a fáklyás felvonulással, amely minden évben nagyon látványos és magával ragadó. Ilyenkor az egész belváros a lelkesebbnél lelkesebb stábok és diákok kiba-

bálásától hangos. A mi iskolánk narancsszínben vonult, élünkön Kristóffal. Ezután következett a Halott Pénz-koncert, amire több száz diák tombolt egyszerre. Kedd délután került megrendezésre (a személy szerinti kedvenc programom) a happening, ahol minden iskola 30 percet kapott arra, hogy egy előadással vagy videóval lenyűgözze az elektorokat. A színpadon életre keltettük a pólonkon is szereplő pantomimfigurát, majd táncokkal és egy videóval próbáltuk átadni

Franciaország darabkáját. A szerdai nap fő történései a sportversenyek és a kampánycsapda voltak, amelyek alaposan megmozgattak mindenkit. Majd végül a csütörtök, ami természetesen a legizgalmasabb nap mindkőzül, hisz ekkor dől el minden. Az eredményhirdetés előtt minden stábnak 10 perce volt, hogy összefoglalja a hét eseményeit, mi ehelyett inkább egy vicces videóval készültünk, amivel próbáltuk bemutatni a stábon belüli hangulatot, és hogy miért is érdemes ennek a csapatnak a tagja lenni. Ezután egy kis bónuszként a fiúk kánkán táncal próbálták elcsábítani a közönséget (sikeresen). Végül az elektorok szavazatit összeszámlálva második helyezést értünk el. Nagyon büszkék vagyunk erre a helyezésre, és örömmel képviseltük iskolánkat. Művészeti diákként stábtagnak lenni hatalmas élmény, hisz a külső megjelenés, mint például a happening díszletei és a bódé dekorációja általában a mi feladatunk, vagy a pólok megtervezése, amit később viszont látni egy-egy diákon óriási öröm. Mindent összevetve azt hiszem elmondhatom, hogy ez a két év felejthetetlen volt számunkra, és később mindig örömmel fogunk visszaemlékezni a garabonciás napokra.

Czimbalmos Boglárka 12.C

Mi leszel, ha nagy leszel?

Garabonciás és a pályaválasztás

GARABONCIÁS NAPOK. MIT IS JELENT EZ? Sokaknak egy buli, valakinek egy kihívás, egy cél, valakinek egy egyszerű rendezvény, mint a többi. Sokan azt gondolják arról szól, hogy minden iskola kiállít egy jelöltet, meg egy stábot, akik vagy csinálnak valamit, vagy nem..Ez részben igaz, részben pedig egyáltalán nem. A Garabonciás Napok egy életérzés, és azt hiszem számomra sem csak egy szimpla hét volt a 22.! Igen, ez az a bizonyos év, amikor én képviselhettem iskolámat mint jelölt. Hogy miért is ez olyan fontos számomra? Átérezni azt hogy tényleg önmagam adhatom, és tényleg jól érezhetem magam a bőrömben..hogya is mondjam..Leírhatatlan. Arról már nem is beszélek, hogy számomra egy olyan barátot adott ez a rendezvény, amilyen azt hiszem jópár éve nem kötettem a Garabonciás Napok során. Ez természetesnek hangzik, viszont azt senki se gondolná hogy ez a személy az adott héten egy ellenfelem volt. Igazából mi sose küzdöttünk egymás ellen, mi értettük meg igazán mit jelent ez a rendezvény, hogy jól éreztük magunkat, és kihasználtuk minden percét. Mai napig nem felejttem mikor mi ketten maradtunk a színpadon, majd kimondták a nevem, mint 2. helyezett. Mit éreztem? Őszintén? Szomorú

voltam, de közben boldog, hihetetlen boldog. Szomorúságom oka természetesen érthető, ki ne lenne szomorú mikor csak egy ujjbegnyire van a céljától. Boldogság? Talán az, hogy életem legszebb hetét kaptam, és azt

hiszem ez számomra nem csak ebben volt sorsdöntő. Kisgyerek korom óta orvosnak készültem, de ezen a héten minden megváltozott. Egyike vagyok azon kevés gyerekeknek, aki szereti a kémiát és a biológiát, de úgy éreztem miután vége lett a rendezvénynek nekem más kellett. Rájöttem, hogy ez nem én vagyok. Az igazi énem beszélni akar, sokat beszélni, emberekért beszélni, a lényeg hogy beszélni beszélni beszélni, mindenről csak beszélni, és igen furán hangzik, de ez vagyok én, meggyőzni embereket akár arról is hogy nekem van igazam, mikor tudják hogy ez nem igaz. Itt nem hazugságokra gondolok, félre értés ne essék. Ez vagyok én, a beszéd, és nekem ezt

is adta a Garabonciás Napok, hogy rájöhettem igazán arra, mi is vagyok én, és mit is szeretnék csinálni az elkövetkezendő életemben. Emiatt választottam azt hogy jogi egyetemre megyek.. a többi pedig maradjon rejtély!

Pauló Zoltán 12.D

A tudatos pályaválasztás

MI KELL EHÉZ? LEGFŐKÉPPEN JÓ ÖNISMERET. Ha tudod, mik az erősségeid, gyengéid, hogyan, milyen keretek között tudsz a leghatékonyabban teljesíteni, akkor olyan szakmát, hivatást tudsz választani, ami pont neked való. A kellő önismerethez több úton el lehet jutni: kipróbálhattok különféle tevékenységeket, beszélgethettek titeket jól ismerőkkel, pszichológiai tesztekkel töltve, és akár grafológiai elemzéssel is.

Már 2012 januárja óta iskolánkban is van lehetőség grafológiai tanácsadást igénybe venni. Mivel a grafológus hölgy önkéntesként teszi a dolgát, korlátozott létszámban tud iskolánk diákjainak segíteni. Havonta 5 diák (azaz évente kb. 50 fő) veheti ezt a segítséget igénybe. Pontosan hogyan, mi módon, erről nyilatkozzon az illetékes.

Bánszki Ildikó vagyok, grafológus, írásszakértő. A hozzám forduló diákoknak a grafológia segítségével igyekszem utat mutatni a megfelelő pálya irányába.

Mi a grafológia? Kézírás-elemzés. Kézírás (vagy rajz) alapján állapítok meg személyiség jegyeket, jellemzőket, tulajdonságokat. A pszichológia társtudománya, azaz a pszichológia szakkifejezéseit, és fogalomtárát használjuk mi is. A kézírás agyírás, agyunk adja a parancsot, kezünk a végrehajtó. Maguk a betűk (rajz esetén ábrák) vonalak végtelen kombinációja, szimbólumok, melyeken keresztül személyiségünk megnyilatkozik. Lelkünk sajátos nyelvét fejt meg ez a tudomány. Az írásban benne van a múltunk és a jelenünk lenyomata. Előfordul, hogy megkérdezik, tudok-e a jövőről nyilatkozni. Nem, jóslani nem tudok.

Az elemzés során legfőbb célom a hozzám fordulóknak önismeretének

elmélyítése. Ha ismered önmagad, akkor nem te idomulsz az életedhez, hanem az életedet alakítod magadhoz. Az önismeret sosem öncélú. Ha olyan szakmát választasz, amely a már meglévő erősségeidnek megfelelő, akkor valóban minden energiádat arra fordíthatod, hogy a lehető legtöbbet kihozod magadból az adott területen. A jó pályaválasztás több annál, mint a megfelelő szakma megtalálása, hiszen az életünk nagy részét munkánk végzésével töltjük. Közérzetünkre is kihat, hogy mit csinálunk. Ha szeretjük, reggelente lelkesen indulunk, várva az újabb kihívásokat, ha nem találjuk a magunk feladatát, csak átverekedjük magunkat a munkaidőn.

Pályaválasztásban kétféle módon tudok segíteni. Amikor tudod mit szeretnél, megnézzük, hogy az valóban neked való-e, mi az amire oda kell figyelned, hogy sikeres legyél benne. A másik lehetőség, amikor nem igazán tudod mit szeretnél, ilyenkor igyekszem a személyiségednek megfelelő utat javasolni, vagy ha az írásod, azt mutatja, hogy ez még nem alakult ki nálad, akkor legalább irányt, amerre elindulhatsz.

Az elemzés két részből áll. Először írásmintát veszek fel, azután, egy következő alkalommal ismertetem az eredményt. Természetesen lehetőségetek van kérdezni, azokról a pontokról kicsit többet beszélni, amik mélyebben érdekelnek titeket.

Szeretem ezeket az alkalmakat, ugyanis nem csak ti tudtok meg magatokról új dolgokat, de én is tanulok tőletek, s jó érzés látni, amikor sikerül segítenem.

Bánszki Ildikó grafológus

Micsoda pálya! Világbajnok jár a sulinkba

IGAZÁBÓL A KICK-BOXSZ MÁR ANNYIRA AZ ÉLETEM RÉSZE, hogy el se tudnám képzelni, ha nem járnék le edzésekre! Ilyenkor teljesen kikapcsolok! Imádom a csapatomat és az edzőmet! Semmihez nem hasonlítható annyira jó, ha a saját erődből lépsz fel a dobogó csúcsára! Rajtad múlik, hogy a te kezedet, vagy az ellenfeled kezét emelik-e a magasba!

Számomra a szeptember nem csak az iskolakezdésről szól, mint az általában diáknak, hanem a kick-boxról is. Ugyanis, minden évben szeptember első heteiben rendezik meg a kick-box Európa- illetve Világbajnokságot felváltva két évente.

Idén is így történt, az olaszországi Rimini városa adott otthont ennek a világeseménynek. 57 ország több mint kétezer versenyzője sorakozott fel, és mérettette meg magát egy héten keresztül. A mérlegelés és bírói értekezletek után kezdődtek a selejtezők. Nekem első körben egy szlovén lány-

nyal kellett megküzdenem a 16-ba jutásért, másnap egy angol lány következett. Őt is sikeresen legyőztem, majd egy olasz ellenfél ellen kellett helyt állnom. Félttem ettől a meccstől, mert már egyszer kikaptam az év folyamán ettől a lánytól, de sikerült magamat és a lányt is felülmúlnom. Csütörtökön egy osztrák versenyző ellen jutottam a döntőbe, amelyet másnap kellett lejátszanom. Péntek reggel idegesen ébredtem, nagyon feszült állapotban léptem tatamira. Ismét egy olasz lány ellen küzdöttem. Az első félidőben még az ellenfelem vezetett, de a második részben már én kerekedtem felül, és egy-két jól irányított fejrúgással megnyertem a meccset, és egyben a világbajnokságot is.

Nagyon örültem ennek, hiszen megvédtem a két évvel ezelőtti VB címet! Most már a tanulásra kell koncentrálnom, és itt is sikereket elérnem!

Laurincz Boglárka 9.NyD

Nagyító alatt a Művészeti Szakközép

Mit tudsz róluk?

1. Tudod-e miben különbözik a művészeti órarend a gimisekétől?
 2. Tudod-e milyen szakokon tanulhatnak a művészetisek?
 3. Tudod-e hol vannak a szaktantermek?
 4. Szerinted a művészeti diákok különcök?
 5. Szeretnéd, ha lenne közös program a művészeti osztályokkal?
- +1 Kipróbáltál-e már valamilyen rajztechnikát? (grafitceruza, tempera, olaj, szén, stb.) Ha igen, hogy éreztél magad akkor?

Gimis összegezte a gimisek válaszait

AZ IGAZSÁG (SAJNOS), HOGY A MŰVÉSZETI SZAKKÖZEPES osztályokat a többi diák nem ismeri eléggé, alig tudnak róluk valamit.

Tudják, hogy van némi közülük a rajzhoz, de ennél kevesen tudnak többet. Sokan úgy gondolják, hogy csak rajzolgatnak egész nap, majd hazamennek cigivel és nagy mappával a kezükben. NEM, ez nem igaz. Közismeretből ugyanazt tanulják, mint a gimnazisták. Emellett nekik még ott van a számtalan szakmai óra, ami nem is annyira egyszerű, mint azt bárki gondolná.

Különcnek nem tartják őket, csak néhányan (legyen az tanár vagy diák) kihívónak és közönségesnek vélik öltözködési stílusukat. Másról gondolkodnak, de végül is ezért mondjuk rájuk, hogy művészeltek.

Többen egyetértenek abban - és nem is megoldhatatlan -, hogy szervezni kellene több közös programot, ezzel összekövetve az egész iskolát. Sokan vetették fel, hogy kipróbálnának egy-két közös rajzórát a művészetisekkel. Kíváncsiak, ők mit tudnak, összehasonlíthatják magukat

Pályaválasztás

„Különleges tehetség van. Van valami, amit mindenki másnál jobban csinál. Amikor felfezeded a tehetséged, lesz valami, amit szeretsz csinálni. Áldás, amivel születél.” Mabel Katz

AZ ÁLTALÁNOS ISKOLA 8. OSZTÁLYÁBAN, a diákok egyharmadának van csak konkrét célja a továbbtanulással kapcsolatban. Legtöbb esetben azonban a szülő a tanárok segítségével dönti el, illetve javasolja, hogy gyermeke milyen iskolába menjen továbbtanulni. Már az első évben kiderül, hogy a gyerek alkalmas-e az iskola folytatására, vagy nem. Átlagosan a tanulók 80%-a ugyanabban az iskolában folytatja a tanulást.

16-17 éves kortól már kialakul egy elképzelés, hogy a gimnázium után hol tanuljon tovább a diák. Ha mégsem, akkor fordulhatunk szakemberekhez (pályaválasztási tanácsadó, grafológus), akik egyénre szabottan segítenek ebben. Megismertetik a pályakezdővel, hogyan tudja felmérni a munkaerő-piaci igényeket, valamint rámutatnak a munkáltatókra jellemző speciális követelményekre. De magunktól is kereshetünk az internet segítségével online kérdőíveket, teszteket, amelyek hozzásegítenek a jó döntéshez. Személy szerint nekem az első megoldás a szimpatikusabb, mivel egy szakember személyesen választ adhat a kérdéseimre, eloszlathatja kételyeimet. Esetleg olyan lehetőségeket fedezhet fel bennem, amelyekre magamtól nem jönnék rá. Érdekességképpen hozzáteszem, hogy egy grafológus például 140 szempont alapján vizsgálja az írást. Akkor ajánlom a grafológiai elemzést, ha bizonytalanok vagyunk önmagunkban, alkalmasságunkban. Aki tudja, hogy mit akar, biztos a képességeiben, annak talán felesleges, bár önbizalomerosztásra feltétlenül jó.

A pályaválasztás során azt is figyelembe kell vennünk, hogy milyen a teherbírástunk, mennyi anyagot tud befogadni az agyunk, ügyességünk mennyire fejlett, miben vagyunk jobbak, mint mások. Ezenkívül részt lehet venni rendezvényeken, ahol tudatosan próbálják felhívni a figyelmünket, hogy milyen ágakban, milyen szakmákban van szükség utánpótlásra. Nem elhanyagolható az egészségügyi szempont sem! Persze ezt mind reálisan

velük, és még tanulni is lehetne tőlük.

Mivel a gimnazisták nem túl sokat tudnak és látnak a művészeti tanuló munkájából, az iskolában lehetne az eddigieknél több kiállított munka, ami felhívna a figyelmüket. Biztosan lesznek olyanok is, akik csak elsiklanak egy-egy munka felett, de biztos vagyok benne, hogy egy seregnyi diákot érdekelne a kiállítás.

A válaszadók közül rengetegen elkezdtek rajzolni, festeni, majd abbahagyták, mert látták, hogy másoknak jobban megy. Nem voltak kitartóak, nem engedték magukat fejlődni, mert azzal foglalkoznak, hogy a többiek mit gondolnak, mit szólnak a munkáikhoz. Ez persze nemcsak a rajzról vagy a festésről van így. Akadtak olyanok is a válaszadók között, akik felszabadultak a rajzolás közben, és nagyon jól érezték magukat közben.

Végezetül csak annyit, hogy nem kell félni az új dolgoktól, amiről úgy gondoljuk, hogy nincs hozzá tehetségünk, mert sosem tudhatjuk, miben lehetünk mi a legjobbak. Mert miért is ne lehetnénk valamiben a legjobbak?

Kérdőívek

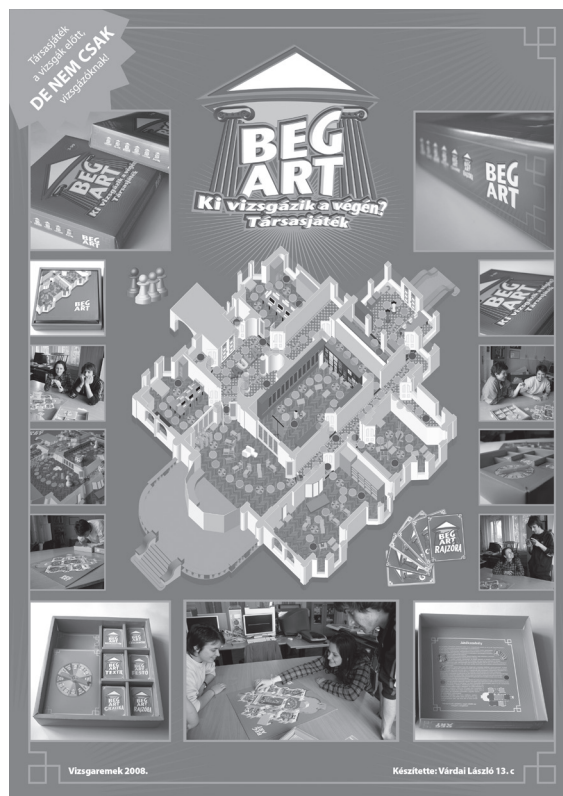
kell átgondolni. Ha hamis képet festünk magunkról, az tévútra vezethet bennünket.

Nem utolsó sorban figyelembe kell venni azt is, hogy a szakmánk versenyképes legyen. Hiszen hiába a sok tanulás, ha nincs jövője a gazdaságban vagy a társadalomban a választott szakmának. Törekedjünk arra is, hogy a választásunk ne csak a kritériumoknak feleljen meg, hanem önmagunknak is, hiszen sok éven keresztül fogunk dolgozni a szakmánkban.

„Ha egy olyan foglalkozást választasz, amit szeretsz, akkor egy napot sem kell dolgoznod életed során.” Konfuciusz

Ha már megfogalmazódott a tanulóknak a szakirány, akkor az iskola lehetőséget biztosít különböző tantárgyakból a fakultációk felvételére. Ez annyit jelent, hogy a diákok emelt óraszámban tanulhatják a kiválasztott tantárgyat. Ezt úgy kell venni, mint egy ugródeszkát a céljaink előtt. Nem hiába mondják a tanárok vagy szüleink, hogy „nem nekünk tanulsz, hanem saját magadnak!”

Én is elkövettem azt a hibát, hogy nem megfelelő szakra jelentkeztem. Mivel nagyon szerettem (és még mindig szeretek) rajzolni és festeni, úgy gondoltam, hogy a művészeti iskola jó választás lesz. De egy év után kiderült, hogy teljesen mások az elképzeléseim. Azért váltottam a művészetről nyelvire, mert fontosabbnak találtam, hogy két nyelvet tanuljak. Az iskola művészeti része nem ad erre lehetőséget, ami nyilvánvaló, hiszen a rajz és a szakmai alapozó tantárgyak tanítására fordítanak több időt. Úgy éreztem, ha folytatom a rajzot, akkor egy olyan irányba fogok haladni, amivel nem akarok foglalkozni. Csak hobbi szinten érdekel. Viszont ez az egy év tökéletes volt arra, hogy jobban megismerjem önmagamot.

„Egy dolog, amit csinálni szeretnénk, és egy másik, amihez tehetségünk adatott. Ha ez a kettő eltér egymástól, vajon melyiket kell választani a legteljesebb boldogsághoz?”

Sakurazaka Hiroshi

Sinkovics Teodóra 10.D

Mit tudsz róluk?

1. Tudod-e miben különbözik a művészeti órarend a gimisekétől?
 2. Tudod-e milyen szakokon tanulhatnak a művészetisek?
 3. Tudod-e hol vannak a szaktantermeik?
 4. Szerinted a művészeti diákok különcök?
 5. Szeretnéd, ha lenne közös program a művészeti osztályokkal?
- +1 Kipróbáltál e már valamilyen rajztechnikát? (grafitceruza, tempera, olaj, szén stb.) Ha igen, hogy éreztél magad akkor?

A válaszok értékelése, összegzése (7.-8. évfolyam):

1. nem: 41 igen: 8

egyéb:

rajzolnak; sokkal több rajz, és művészeti órájuk van: 8; sokkal több rajzórájuk van: 21; több a művészeti óra: 6; pár dolgot tudok; több órájuk van: 2; emeltfokú rajz; több a művészet és mondjuk nincsenek felesleges órák, pl.: ének; a művészeti órarendből kihagynak néhány órát, ami a gimiseknél van, s majd a következő évben bepótolják; rajzsakkörök, +órák; több a „művésznapjuk”; kevesebb órájuk van, mint a gimiseknek

2. nem: 48 igen: 9

egyéb:

rajz: 7, grafikus, művészetet, rajzot, fotó: 2, rajztechnika, nem teljesen tudom; grafika, festészet, textil, fotó; grafikus, textil, fotó; alapfok; textil, stb.; grafika, festészet, dekoratőr; dekoratőr, grafikus; grafika és festészet; művészettörténelem, textilizés; rajzsak(alapfok), fotósakkör, kézimunka kör, textiles kézimunkák; művészeti szakon; fényképész, textiles, grafika; nem tudom, de a művészetisek biztos ügyesek; művészettörténelmi, emelt rajz, kerámia, rajzoló, grafikus; művészettörténelmi, emelt rajz, kerámia, rajzoló, grafikus; művészettörténelmi, emelt rajz, kerámia, rajzoló, grafikus; még elgondolásom sincs; festészet, grafika; grafika, fényképész, festő, textil; grafikus stb.; rajz, művészettörténet; textil, kerámikus, szobrász; grafika, festészet, ruhatervezés, szobrászat, kerámia; festészet, grafikus, divattervező, szobrászat, textiles; szobrászat, festészet; grafikus, festő, szobrász, stb.:2; festő, szobrász, textil; grafikus, festő, szobrász, kerámikus

3. nem: 39 igen: 16

egyéb:

Eötvös épület: 7; csak azt tudom, hogy másik épületben: 2; Lutheron: 10; Villa: 3; Kollégiumban; van itt a suliban, a villa, meg van még egy a kistemplomnál, a zöld hosszú épület; ebben nem vagyok biztos; a másik iskolarészben; a kollégium mellett; az Eötvös iskolában és a Lutheron: 2; valahol az épületben; néhányat: 2; nagyjából; a villában, a kollégium mellett; a Lutheron és a Villában: 4; Luther utca, és az Árpád soron a villában: 3; szeretném megtudni; minden szaknak máshol vannak; a villában és az Eötvös utcán

4. nem: 69 igen: 11

egyéb:

igen is, nem is: 3; attól még, hogy mást is tanulnak, ugyan olyanok, mint a többiek; nem, csak fura a stílusuk: 3; nem, csak tehetségesek; kicsit: 2; jó fejek, sok az ismerős; nem tudom: 4; nem, mert én is művészeti szeretnék lenni; szerintem olyanok, mint mi; egyáltalán nem; nem, miért lennének azok?: 3; nem, csak szeretik a rajzot; nem mindig; sokat cigarettáznak és az öltözködésük is kihívó; nem tudom megkülönböztetni őket, semmivel sem különböznek: 3; kicsit sokan cigiznek

közülük; nem különcök, csak vannak, akik rossz szemmel nézik azt, hogy ügyesebben rajzolnak, mint ők!; nem ismerek egyet se; abban, hogy kicsit más a gondolkodásuk, mint a többi diákoknak, például ránéznek egy vonalra és egyből egy autó, sapka, hűtő jut eszükbe, míg a nem művészetiseknek csak egy vonal; lehet, más a felfogásuk, mint nekünk...az, hogy cigiznek nagyon sokan, az nem azért van, mert művészetisek, hanem, mert nincsenek itt a szüleik, mármint tudtommal sokan kollégisták; általában az osztály fele cigizik, vagy drogozik, fura stílusuk van, de ne vigyék túlzásba; nem különcök, csak művészszelekték, ezért valamiben más a gondolkodásuk is, és ezt nem szeretik mások...én például nagyon szeretek rajzolni és emiatt minden osztályból „kiutátlak”; a sulihoz tartoznak, de a gondolkodásuk teljesen más;

5. nem: 22 igen: 49

egyéb:

az jó lenne: 4; meg vagyok nélküle; talán: 3; mindegy: 10; nem tudom: 3; igen szeretném, biztos élvezné minden diák; örülnék neki: 2; közös rajzóra, nyílt napok, kiállításokat nyithatnának az aulában: 2; nem muszáj; tesizhetnénk együtt; lehet tőlük tanulni, jó móka lenne; egy közös tesi, és egy közös rajzóra; igen, csak ne legyenek lenézők azokkal szemben, akik nem tudnak rajzolni; legyen kiállítás a főépület aulájában, mert érdekel, hogyan rajzolnak: 3; igen, mert szeretnék jól rajzolni és figyelni, hogy ők milyen jól rajzolnak; egy-két alkalommal egy közös feladatot (rajzolás, festés, agyagozás stb.) csinálhatnánk; lehetnének „művészdélutánok”, ahol a gimis diákoknak megmutatnátok, milyen tehetségesek vagytok, és nyílt órák; nem, mert nekem már megvan az osztályközösségem; vettem már részt művészetisekkel egy foglalkozáson, és teljesen együttműködök; igen, pl.:gólyabál, farsang, csendesnap; közös rajzóra: 2; jó lenne, mutathatnának más technikákat

- +1. nem: 11 igen: 20

egyéb:

semmi különös: 5; jól: 11; nagyon tetszett: 10; jó élmény volt: 8; nem tudom; sehogy: 3; annyira szeretem, hogy szeretném tökélyre fejleszteni; a temperát, nem tetszett; grafitceruza, nagyon jól; tetszett, mert szeretek rajzolni: 2; szeretek rajzolni, festeni, nagy valószínűséggel élveztem; nagyon jól, szabadabbnak éreztem magam és jó érzés volt, hogy a fantáziám szárnyra kaphatott; nagyon szeretem, ezt szeretném csinálni, ha „nagy” leszek!; jól éreztem magam, hogy új dolgokat is kipróbálhattam; hát, csak temperát szeretek használni, és olyankor teljesen más világba érzem magam, minden eltűnik, nincs rossz, csak jó! De már nem festek!!; jól éreztem magam, jó szórakozás volt; igen, szerettem; mivel alapfokos vagyok, szeretem; érdekes volt; jól éreztem magamat, jártam alapfokra két évet; jól, hogy új módszert találtam; a felsoroltak közül mindegyiket, elsőre nem ment valami jól, de közben jól éreztem magam; nem nagyon szerettem, nem szeretek rajzolni: 2; szerettem, én élvezettel rajzolok, ha érdekel a téma; különleges élmény volt; alapfokon sok technikát kipróbáltunk, imádom rajzolásal kifejezni magam; alapfokos vagyok, és jól éreztem magam; jó volt, csak nem tudok rajzolni; kipróbáltam már, nem volt rossz; nyugodtan, békében; szokatlan; eléggé élveztem; élveztem; tetszet, mert a lapra vagy az adott dologra azt rajzolok, festek, graffitizok stb., amit én szeretnék; igen, de nem fogott meg; jól éreztem magam; inkább sportolok; finoman szólva, nem fogott meg

Bíró Fruzsina

Illich Leila

A válaszok értékelése, összegzése (középiskolások, 9-13. évfolyam):

1. nem: 8 igen: 12

egyéb:

két napon tanulnak sima tantárgyakat, 3 napon pedig szakóráik vannak; sima tantárgyakat két napon tanulnak; ők öt éven át tanulják, és az első évben szinte csak művészetet tanulnak; töri helyett művészettörténetet tanulnak, és több rajzórájuk van; tovább tart a napjuk, és vannak szakmai óráik; művészetisek!; van külön művésznapjuk, heti egy-két nap tanulnak rendszeresen, egybe van a tesióráik, sokat művészkednek; több szakórájuk van; egy héten két napjuk művésznap, szakmák szerint; olyan, mint a nyelvi előkészítő, csak a rajz van emelt óraszámúban; nagyjából: 2; vannak művészeti és rendszeres gimnáziumi tantárgyaik, a természet tudományi tantárgyakat osztottan tanulják; 2; nincs második nyelv, csak pár nap tanulnak; van művésznapjuk: 2; nem igazán; rosszabb; nem érdekel; sok rajzuk van

2. nem:8 igen:8

egyéb:

grafika, textil, festészet, fényképészet, kerámia: 2; néhányat; nagyjából: 3; fotó, grafika, festészet: 2; grafika, textil; rajz, festés, fotó, varrás; rajz, fotó, textiles, festő; grafika, fotó, textil: 2; fotós, textil, festő, grafikus; grafika, festészet, textil; grafika, textil, fotó, kerámia, festészet, számítógépes grafika: 2 szövés, festés, rajz, grafika; fényképészet stb.; nem érdekel; fotó, grafikus

3. nem: 5 igen: 16

egyéb:

a villában a Körös parton: 8; többször is ellátogatott az osztály megtekinteni a termeket; Luther utcán és a villában: 4; Luther utcán; a Körös parton, az Árpád soron a kollégium mellett: 3; nem érdekel

4. nem: 7 igen: 15

egyéb:

néhány: 3; igen, de nem mind, nagyon jó fejek szerintem;

kinézetük, és viselkedésük rendbontó és az iskola színvonalához nem való; mindenki olyan amilyen, ostobaság különöcnek hívni őket, mert őket más érdekli; nem különöcök, csak néhányan elvontabbak öltözködésben, stílusban; jó értelemben mások; igen, és nagyon bírom őket; nem, de ha belépnek lehet látni rajtuk, hogy művészetisek; sajátos stílusuk van, amitől rögtön le lehet vonni, hogy művészetisek, ezt az öltözködésükön, a hajukon lehet látni, persze vannak kivételek; kicsit mások, de ez nem baj; „extravagant”, máshogy látják a világot, nyitottabbak, mások; sokaknak furcsa stílusuk van, és nagyon sokat káromkodnak; nagyon elvontak; nem, dehogy is; megvan a saját stílusuk és szerintem ez nem azt jelenti, hogy különöcök; nem érdekel; mindegy; kicsit;

5. nem: 12 igen: 14

egyéb:

a közös tesiórák jók voltak; tesin voltunk már valamelyik osztállyal, ott nem kifejezetten volt jó a hangulat, de lehet, hogy csak a versenyszellem miatt, akár más program is lehetne; attól függ...; nagyon szeretek fotózni, jó lenne; nem zavar; nekem mindegy: 4; lsten őrizz, na jó, talán; nem érdekel; lehetne

+1. nem: 8 igen: 18

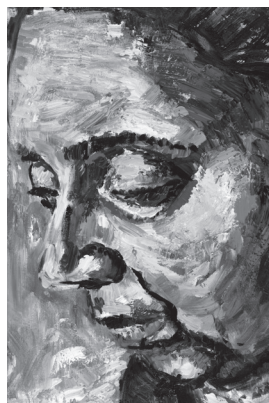
egyéb:

sok mindent kipróbáltam már, a grafika a kedvencem, ha van időm, akkor szeretek rajzolni; négy évig rajztáborba jártam, és nagyon élveztem a különböző technikákkal dolgozást; grafitceruzáztam, de nem sikerült valami jól, de jó volt kipróbálni; jól: 6; fotóztam, az tetszett; remekül, hangulatfüggő volt; nem nagyon, nincs jó rajztudásom, csak azért nem jelentkeztem oda fotóra; igen, érdekesebb lett tőle a rajz; általános iskolás tanárom mindig „belefirkált” javításképpen, így nem volt különösen jó kedvem; nyolc éve járok rajzképzésre, úgyhogy szinte mindent próbáltam már; szeretek rajzolni, festeni; jól éreztem magam, mert szeretek rajzolni; nem nyerte el a tetszésem, mert nem tudok rajzolni, meg ilyenek...; nem élveztem igazán; jól ment; nem tetszett; jól éreztem magam: 2; a grafitceruza csodára képes; nem érdekel; nem volt különösebb érzésem, elvégeztem a kiszabott feladatot

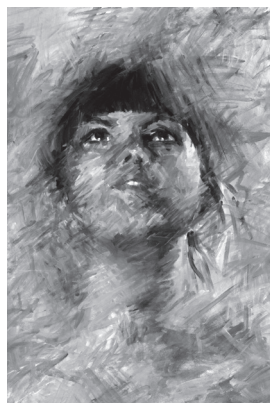
FESTŐ

Nédó Nikoletta

Rácz Rebeka

Kiss Annamária

Stan Laura

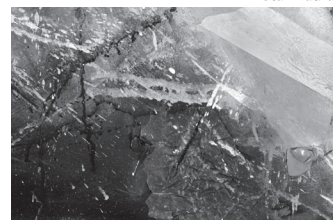
...Hogy miért is jó festő szakosnak lenni? Néhány tanári tipp...

A HAGYOMÁNYOS TECHNIKÁK megismertetése (olaj, akril, akvarell, tempera, mozaik, stb.) mellett a kortárs kifejezési eljárásokkal is sokat foglalkozunk.

Ez azt jelenti, hogy bár a szak megőrzi eredeti „kéműves” jellegét, ugyanúgy dolgozunk számítógépen/számítógéppel, fotózunk, kiállítást rendezünk, installációt-, hulladékszobrot készítünk, utca-galériát működtetünk, stb.

A diákok olyan feladatokat kapnak, amelyben a személyességnek és a kreativitásnak fontos szerepe van. Mindezek eredményét a honlapunkon láthatjátok is, ízelítőnek ajánlom figyelmetekbe az ott látható képeket.

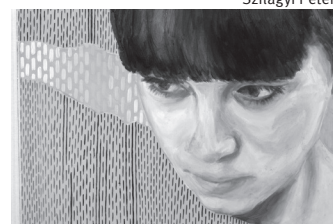
Nagyon röviden ennyit mond a tanár, de nyilván az a döntő, hogy az itt dolgozó diákok hogy érzik magukat!

Szilágyi Péter

Kiss Annamária

Kiss Annamária

DEKORATŐR

Fazekas Attila festőművész, szaktanár

Kovács Karola Viktória

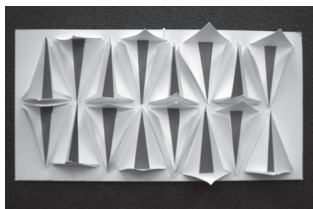
Szabados Dóra Mária

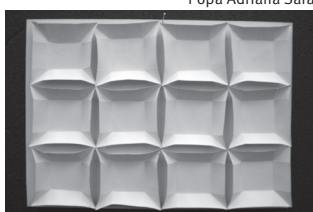
Rusznák Anita

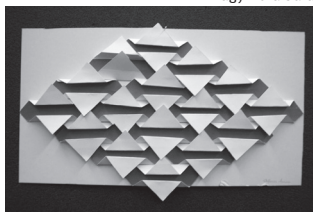
Popa Adriána Sára

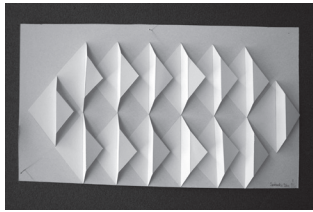
Popa Adriána Sára

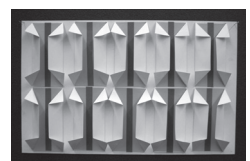
Nagy Dóra Sára

Simon Szimonetta

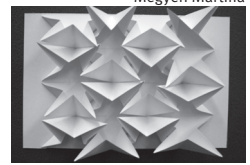
Stefkovics Adriána

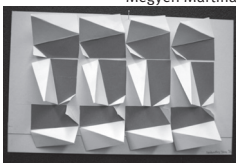
Megyeri Martina

Megyeri Martina

Nagy Dóra Sára

Stefkovics Adriána

Megyeri Martina

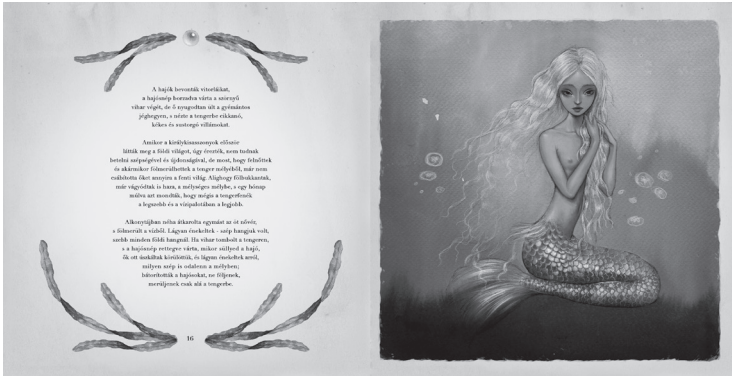

Nagy Dóra Sára

A DEKORATŐR, KIRAKATRENDEZŐ - kis túlzással - városképi jelentőségű munkát végez, hogy informáljon, lelkesítsen, összefüggéseket sugalljon, alternatívákat ajánljon, és ezáltal a közönséget, mint vevőket, vendégeket megnyerje rendezvények, kiállítások, vásárok kirakatok, vitrinek kialakításához. Tevékenysége kreatív jellegű. Feltétele az ötletgazdagság, az akézügyesség és alkotóképesség, az anyagismeret, a színek, a forma, a fény, a mozgás, a divat és a stílus közötti összefüggések ismerete. Ezek birtokában vázlatokat készít a reklámkonceptióhoz, rajzok és modellek formájában. Nagyon fontos a kreativitás, az ötletgazdagság, a rugalmasság, a térbeli képzelet, a forma és színérzék, a rögtönzőképesség, a kézügyesség, a rajzkészség. Lényeges ismeretek, képességek, tapasztalatok: színismeret, festés, írásmódok, rajz (szabad és perspektivikus), plakátkészítés, stílustan, reklámtan, látványreklámozás, költségszámítás, áruismeret, szitanyomás. A munka, döntő többségében könnyű fizikai munka. Ebben a szakmában elsősorban jó rajztudásra, művészettörténeti, kereskedelmi és reklámismeretekre van szükség.

Gnandt János, festőművész, szaktanár

GRAFIKA

Kiss Kata

Tobai Botond

SZEMÜNK, MINT ELSŐDLEGES ÉRZÉKSZERVÜNK, rendkívüli igénybevételének korában talán nem hangzik szerénytelenül, hogy a tervező, alkotó, újragondoló munkával az élet valamennyi területén fontos szerepe van. Gondoljon csak az iskolai kiadványunkra, vagy erre az újságra, amit most a kezében tart az olvasó, vagy amikor az online galériánkat böngészgeti a honlapunkon. Mindháromban képeket, fotókat láthat, jellegzetes sajátosságokat magukon viselő betűtípusokat, melyek segítségével nem csak olvashatja, de vizuálisan is értelmezheti a szöveget. Ez is grafika, de nem csak ennyiről van szó. A hagyományos grafikai technikák (illusztráció, rézkarc, linómetszet, szítatechnika), a reklám világa (plakátok, könyvek, csomagolástervezés), és a multimédia (honlaptervezés, animációk, videó) is ide tartozik.

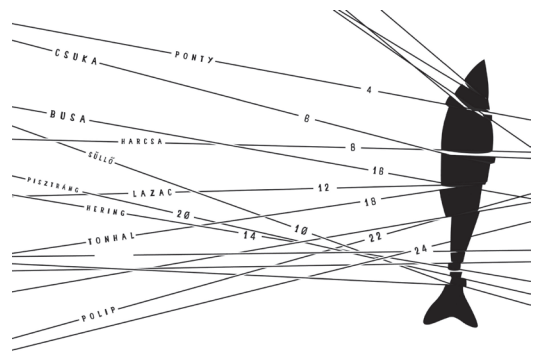
A grafikus szakmának a megyében erős, és régi hagyományai vannak - jusson eszünkbe többek között a nemzetközileg elismert Kner és Tevan család. Ezt a hagyományt iskolánk grafika szakja nem csak ápolja és átadja (értékként a szakma szeretetét, tudásként pedig a szakma alapjait), hanem tovább is építi konstruktívan a diákokban. A szakon kis létszámban oktatunk, nagy hangsúlyt helyezve arra, hogy a diákok kreatívan, önállóan, ugyanakkor nem csak a tanárral, hanem egymással is együttműködve közösen alkossanak.

A hagyományok ismerete és továbbgondolása mellett fontosnak tartjuk azt, hogy a diákok nyitottak legyenek a kortárs szakma különböző megnyilvánulásaira. Gyakran látogatjuk a békéscsabai, a fővárosi és más vidéki városok kiállításait, programjait és rendszeresen részt veszünk szép eredményekkel országos pályázatokon is, legyenek azok fotó, videó, vagy akár animációs témájúak. Ehhez iskolánk százszázalékosan biztosítja a technikai feltételeket (hálózati számítógép rendszer, nagyteljesítményű nyomtatók, videokamerák).

Azt szeretnénk elérni, hogy diákjaink következetesen és egyre több szabályt megismerve, mégis szabadon játszhasanak. Hiszem, ahogy Weöres Sándor megírta:

„Almába szúrva
Forgó:
Pörögj, forogj,
És nincs hozzád hasonló.”

Tóth Péter grafikus, szaktanár

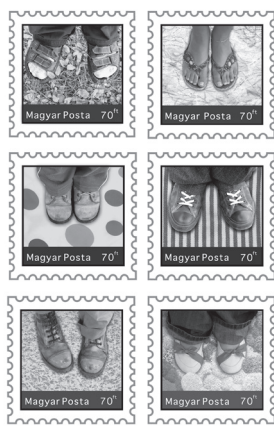
Batke Bendegúz

Egeresi Brigitta és Kisházi Petra

Batke Bendegúz

Turbucz Mónika

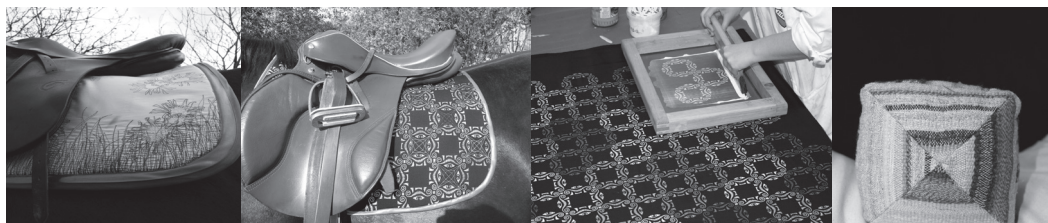

Batke Bendegúz

Batke Bendegúz

TEXTILMŰVES

MINDEN EMBER EGYEDI ÉS MEGISMÉTELHETLEN úgy, hogy a teremtett világ része. Ezt felfedezni, megkeresni, felszínre hozni izgalmas, és fontos feladat. Amióta az ember él, foglalkozik anyagokkal, és használja a kezét. Akár az öltözékre, öltözék kiegészítőkre, akár az otthonunkra, használati tárgyainkra gondolunk, mindenhol jelen van a textilfia. Az elméleti oktatásban a textiltörténet megismerésével, út nyílik az itt tanulók számára, hogy tudásuknak megfelelően alkalmazzák ismereteiket! Gondolkodni jó, létrehozni, elkészíteni valamit öröm! A textilműves szakon vizsgáljuk az anyagok, dolgok egymásra gyakorolt hatását, keressük összefüggéseit, ritmusát, rendjét. A kézművesség és a hagyományaink ismeretével mindezeket egyre magasabb szakmai színvonalon tárgyakká formálhatjuk. A kis létszámú csoportos foglalkozások lehetőséget adnak mind az egyéni, mind a közös munkára! A kor, amiben élünk meghatároz, formál. A korszerűen berendezett és felszerelt szaktantermekben a legújabb technikai vívmányok (pl.: számítógéppel programozható hímzőgépek), újdonságok (pl.: víz hatására feloldódó cérna és méteráru, neon és fluoreszkáló cérnák) ésszerű és minőségi használatával, a régi és az új ötvözésével egyéni gondolkodásunk és képességünk szabad utat járhat be! A figyelemmel, alázattal, kitartó munkával létrehozott tárgyak megalkotása közben nemcsak megtanulnak a diákok szabni, varrni, kötni, horgolni, szőni, fonni, szitázni stb., hanem megismerik önmagukat is! Ez az egyik legizgalmasabb dolog!

Vadászné Ablonczy Emőke textilművész, szaktanár

DIVAT- ÉS STÍLUSTERVEZŐ

A

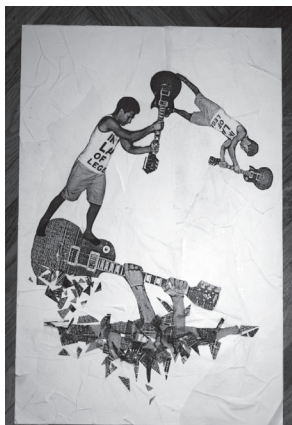

Divat- és stílusstervező vizuális műveltséggel, fejlett színérzékkel, rajzi-, festészi- és öltözék kivitelezési ismeretekkel rendelkező szakember. Ruha- és stílus-tanácsadói feladatokat lát el ruhatervező iparművész irányításával, vagy önállóan, figyelembe véve a megrendelő elvárásait, adottságait (alkat, életkor, egyéniesség, öltözködési stílus), az aktuális divatirányzatokat, funkcionális és esztétikai szempontokat, a gazdaságossági tényezőket.

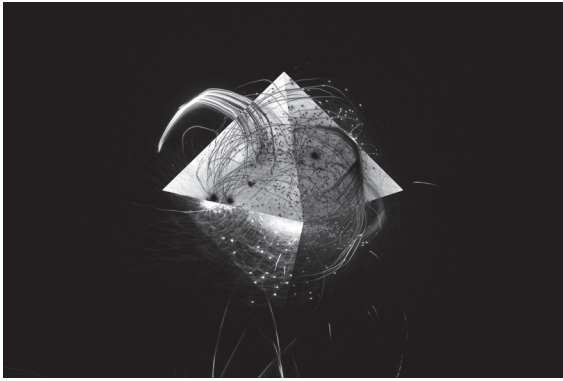
Öltözködéstörténeti ismeretekkel rendelkezik, ismeri a jellemző divatirányzatokat, textilipari alapanyagokat, szabásvonalakat, díszítéseket. Ezeket felhasználva képes szabad kézzel, vagy számítógépes programok segítségével kollektívát tervezni, összeállítani. Részt vesz a kivitelezés, gyártás folyamatában, hogy a megfelelő termék készüljön el.

Modellgyűnökségek, divatlapok, üzletek, kiállítási enteriőrök layoutjának kialakításában segít, illetve divatbemutató megszervezésére, lebonyolítására is képes.

Bányai Inez öltözék tervezőművész, szaktanár

ALKALMAZOTT FOTOGRÁFUS

Mészár Norbert

Bálint Fruzsina

NAPJAINKRA A KÉPC SINÁLÁS AKTUSA teljesen hétköznapi tevékenységgé vált, melynek következtében elképesztő mennyiségű és többnyire silány minőségű felvételek ezreit készítjük el. Számítógépeinket sok gigabájtnyi képanyaggal terheljük, amelyek jelentős részét szinte soha nem nézzük vissza és soha nem használjuk fel semmire. Olyan virtuális környezetszennyezés részesei vagyunk, amely azon túl, hogy elsivárosítja saját látásmódunkat, időnként még komoly etikai problémákat is felvet, gondoljunk például képeink kontrollálatlan webes felhasználására.

A fotó szak egyik nem titkolt szándéka éppen az, hogy a diákoknak utat mutasson és irányt szabjon a korunkat uraló vizuális képözönben. A hallgatók az évek során megtanulják a digitális és az analóg fotográfia technikai alapjait, a műtermi fotózás lehetőségeit, a számítógépes utómunkát, valamint az analóg laborálást.

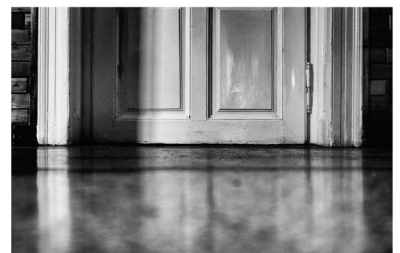
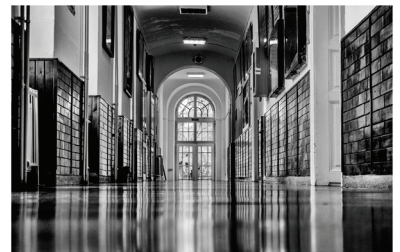
Eközben megismerik a fotográfia számos területét is, többek között a szoció-, a riport és az esszé fotózást, a táj-, épület- és városfotózást, valamint a portré, a divat és a kísérleti fotográfia műfajait. Az utolsó évben tanári konzultáció mellett nagyobb teret engedünk a személyes szakmai érdeklődés kibontakozásának, így végzős diákjaink az alapvető szakmai ismeretek elsajátítása és a fotográfia műfajainak megismerése után személyre szabott feladatokkal készülnek záróvizsgájukra.

Az alkalmazott fotográfia szak sikeres elvégzése után a megfelelő tudás birtokában több lehetőség előtt állnak a végzős diákok. Egyrészt nyitott a művészeti egyetemeken, valamint az egyéb vizuális kultúrával foglalkozó felsőoktatási intézményekben való továbbtanulás útja, másrészt a munkába állás lehetősége is adott az alkalmazott művészetekkel foglalkozó kulturális intézmények, reklámszociológiai és produkciós cégek, valamint az online és a nyomtatott sajtó világában.

Kéri Gáspár
fotóművész, szaktanár

Richter Roxána

Szűcs Barbara

Illich Leila

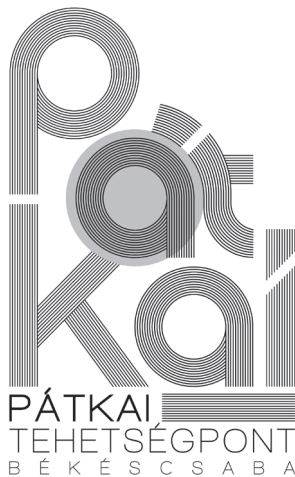
Mészár Norbert

Tudtad-e?

Tudtad-e, hogy Békéscsabán a Megyei Szociális, Gyermekvédelmi, Rehabilitációs és Módszertani Központ fejlesztő eszközei között megtalálható Fazekas Lili textilműves szakon készített vizsgamunkája? Egy hintát készített Lili, aminek segítségével az ott lakó gyerekek mozgását játékosan fejlesztik.

Vadászné Ablonczy Emőke

Tudtad-e, hogy a Pátka Tehetségpont logóját is szakközepes diák tervezte?

Mindig fontos volt számunkra a tehetséges diákok felkarolása, ezért iskolánk pályázott a Tehetségpont címre, melyet el is nyert 2011-ben. A gyakorlati tartalom mellett fontos volt a vizuális arculat kialakítása is. A grafikus szakma egyik legizgalmasabb és igen gyakori feladata a logótervezés. A névválasztás – Pátka Ervin híres szobrászművész, iskolánk egykori tanulója – után a feladatot a végzős, azaz a tizenharmadikos grafikusaink kapták. Az elkészült tervekből szaktanárokból álló zsűri választotta ki a legmegfelelőbbet. A zsűri Valentini Niki munkája mellett döntött, amely kreatív, egyedi képi ötletet megvalósító és kiértelt tipográfiai kivitelezésű logó.

Tóth Péter

Tudtad-e, hogy 1517. október 31-én Luther Márton kiszögezte 95 tételét a wittenbergi vártemplom kapujára és ezzel kezdetét vette a reformáció, amelynek 2017-ben lesz 500. évfordulója. A Magyar Evangélikus Egyház méltó módon kívánja megünnepelni ezt az alkalmat. Reformációi emlékbizottságot hozott létre, amelynek a feladata, hogy felkészüljön az ünnepre, kitalálja az ünnep részleteit a világ felé kommunikálja az akkori és a mai események fontosságát, teológiai háttérét. Létrehozta egy honlapot is, ahol tájékozódni lehet az eseményekről: www.ref500.hu

2010-től az ünnepre készülődés részeként minden évben megjelennek egy témát, amely köré szervezik az adott évben zajló programokat. Ezekhez a tematikákhoz szlogent is kitalálnak, majd többek között képi megjelenítésként plakát formájában is hirdetik. 2011-től a tematikák a következők voltak: Reformáció és szabadság, Reformáció és nő, Reformáció és tolerancia, Reformáció és kultúra, Reformáció és oktatás. A művészeti szakközépiskola grafikus diákjai a 2014-es és 2015-ös év plakátpályázatán indulhattak. A Reformáció és kultúra tematika plakátjaként tavaly Dér Bernadett terve valósult meg, a Reformáció és oktatás tematika plakátjaként pedig idén Csikós Erika 13. C. osztályos diákunk plakátterve jöhet létre. Ezek a plakátok nyomtatásban országwide megjelennek, valamint ezeket láthatjátok az egyház internetes megjelenése is. Valamennyi eddig elkészült plakát megtalálható a www.ref500.hu oldalon, jó böngészést az érdeklődőknek!

Flóra Virág

Tudtad-e, hogy a tesi póló grafikáját szakközepes diák tervezte?

2011-ben kapott felkérést a művészeti szakközép a tesi póló grafikájának elkészítésére. A munkát a grafikus szakon tanuló diákok végezték. Számos terv készült, melyek közül a sulit tanulói és a tesi tanárok szavazatai alapján került kiválasztásra a minta. A tervezésnél figyelembe kellett venni a kivitelezés technikáját, mely a szitanyomás volt. Végül Köllös Andrea terve valósult meg. Azóta tesi órán is az ő általa megálmodott grafikát viseled a pólódon.

Tóth Péter

Tudtad-e, hogy az intézményünkbe járó óvodásoknak van egy póni puffuk, amin a gyerekek egyéni és csoportos foglalkozásoknál játszhatnak, lovgolhatnak? Galbicsék Nóri 2013-ban készítette textilműves vizsgamunkájaként a gyerekeknek. A puffon lévő takaró zsebében egy gyönyörű verseskönyv is található, amit szintén Nóri rajzolt.

Vadászné Ablonczy Emőke

Tudtad-e, hogy az egyik művészhet alkalmából az Élő-víz-csatorna volt a téma. Fotókat készítettünk a szennyezett csatornáról, ill. annak élővilágáról (pl. kacsák, törpeharcsa, stb). A leggyakoribb szennyező anyagokból (PET-palack, fólia, raklap) készítettünk egy szemétszobrot. Az elkészült fotókat kiállítottuk a csatorna partján. A szemétszobrot, amely a csatornára jellemző kacsát ábrázolja, vízre engedték. Emellett - szabadtéri programként- kenuzni is lehetett.

Fazekas Attila

Tudtad-e? Kinőtte magát a kis ásító inas?

Nagyon izgalmas feladatot kapott iskolánk művészeti része 2013 szeptemberében. Munkácsy Mihály Ásító inas című festményét a kétszázszorosára nagyítottuk fel. Az eredeti 28, 5x 30 centiméteres műalkotásból, száz diák segítségével, akik egyenként egy 70x 100 centiméteres festett kartont tartottak a fejük felé, egy 7x 10 méteres, azaz 70 négyzetméteres festményt alkottunk. Az akciót a köztévé kamerái is bemutatták a Magyarország szeretlek! Programozatban, mondhatni igen nagy sikerrel. Büszke vagyok művészeti tanítványaimra, hiszen egy nap alatt megfestették ezt az óriási képet (az arcrészét, ami körülbelül 25-30 négyzetméter, azért előtte lévő nap felfestettem - MHG), illetve öregbítettük nemcsak Munkácsy, Békéscsaba, de legfőképp iskolánk jó hírét az egész országban.

Megyeri-Horváth Gábor

Miért szerettél ide járni?

Gál Nóra:

A MOMÉ-ra (Moholy-Nagy Művészeti Egyetem) járok divattervezés MA-ra (mesterképzés).

Szerettem a BEG-be járni, mert kitárult a világ. Hozzáértő emberek től tanulhattam, és a munkájuk iránti szeretetük és elhivatottságuk inspirálóan hatott rám. Nagyon szívesen emlékszem arra, hogy mennyire támogatva voltunk a tanulásban. Nem éretlen gyerekként, hanem gondolkodó fiatalembertként vehettünk részt a képzésben.

Rácz Rebeka:

A Képzőművészeti Egyetem Restaurátor szakára szeretnék bejutni. Próbálok minél jobban megismerkedni a restaurálással. Budapesten, valamint Szarvason is restaurátorokhoz járok gyakorolni.

Szerettem a BEG-be járni. Azt tanulhattam és azt csinálhattam, amit mindennél jobban szeretek. Nagyon fontos, hogy felkészült tanáraink és nagyszerű osztálytársaim voltak. A közeg, melyben lehettem, mindennél jobb volt, hiányzik!

Rengeteg szakmai és egyéb tapasztalatot szereztem, amiért leginkább osztályfőnökömnek, Kis Ágnes tanárnőnek és festőtanáromnak, Gnant Jánosnak vagyok hálás. Egyelőre nem járok egyetemre.

Komlósi Dóri:

Nehéz összefoglalni: a tanárok, a hangulat, a villa épülete és az ott folyó munka iszonyatosan jó volt. Életem egyik legjobb és termékenyebb periódusa és ezt minden érzélgősség nélkül mondom. Rengeteget tanultam. Szakmailag nagyon jó alapot adott az iskola. 2006-2011 között jártam a BEG-be festő szakra. Már akkor is szerettem átjárni a szakok között. Így született meg a döntés, hogy melyik egyetemi szak lenne nekem a legideálisabb a középiskola után. Egy év szegedi kitérőt követően felvételiztem a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem design-és művészettudományi szakára. Jelenleg harmadéves vagyok Ba (alapképzés) képzésen. Többször dolgoztam az egyetemen a felvételi eljárások során, és látom, hogy rengetegen közel sincsenek annyira felkészülve, nincsen olyan tudás a birtokukban, mint amit mi megkaptunk a középiskolában. Így nem is értem, hogy miért találkozom olyan kevés emberrel a BEG-ből a felvételikén. Számomra elsősorban a művészeti rész és az ott dolgozók voltak a meghatározóak. Rengeteg segítséget, támogatást és nyitottságot kaptunk részükről, mindig hálás szívvel gondolok rájuk.

Kaszanyi Nóri:

Moholy-Nagy Művészeti Egyetem, Tervezőgrafika szak, 2.évfolyam

Azt hiszem, a családi légkör hiányzik a legjobban, ami nemcsak osztályszinten, hanem a tanárainkat is beleértve körülött minket. Másfél év elteltével is szívesen gondolok vissza a rajzóránkra és mindenféle, a villában zajló tevékenységünkre. Igazi művésztelep-hangulat volt, ahol mindenki kedve szerint bontogathatta a szárnyait. Ami a legfontosabb: az elsajátított elméleti és gyakorlati tudás tökéletes alapként szolgált az egyetemre való bekerüléshez, amire azóta is építkezem.

Mire emlékszel szívesen?

Rávai Dóri:

Mai napig gyakran eszembe jutnak a gimnáziumi emlékek. Fontos, hogy ebben az időszakban jó kapcsolatot építsünk ki diáktársainkkal. A BEG-nek ebben nagy szerepe volt. Nagyon jó példa erre a Garabonciás hét, amikor az egész intézmény (elsősöktől a végzősökhöz) együtt szurkol, kampányol, dolgozik és szórakozik. A művészeti képzésen ez a közvetlenség még gyorsabban kialakult, ugyanis nemcsak egymással, de tanárainkkal is könnyű volt összehangolódni.

Az iskola rengeteg élményt, emléket, és barátokat adott, akikkel még most is tartjuk a kapcsolatot. Élveztem minden műhelynapot, kirándulást, és a vizsgamunka elkészítését is. Hasznos szakmai tapasztalatokat szereztem, ami a továbbtanulásomat is segítette. Jelenleg a Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskolán a textil-szövő szakirány végzős hallgatója vagyok.

Vári János Hunor:

Moholy-Nagy Művészeti Egyetem Tervezőgrafika szak

A közösség, a hangulat és az inspiratív közeg - ha így konkretizálni kell, de igazából nem tudom megfogalmazni. Ha átéli az ember, akkor lehet megérteni. Mivel egy kicsit le voltunk választva a „sima” gimis részről, kifelé objektívabban tudtunk figyelni, több mindent tudtunk befogadni. Befelé viszont, egy sokkal bensőségesebb viszony alakult ki.

Ha fel kéne sorolnom, hogy mit kaptam és mi az amire szívesen emlékszem, abból egy néhány száz oldalas kiadványt tudnék összezsákolni. Ez a kiadvány annyira személyes lenne, hogy szinte csak én érteném. Nem szeretnék kiemelni semmit, de nem is tudnék. Az egész képzés hatalmas élmény! A BEG-ben nagyon jó az oktatás, rengeteg a lehetőség és érdemes kihasználni mindent...MINDENT! Nagyon jó irányokat láttam meg, és ami különösen tetszett: a tanárok minden törekvésünkben támogattak. Sokat hallottam mostanában más művészeti szakközépekről. Talán öt ilyen színvonalú művészeti szakközépiszkola van az országban. Ritka és szerencsés helyzetben voltunk a BEG-ben.

Bajusz Adrián:

Elektronikus grafika szakon végeztem a BEG-ben 2010-ben. Később a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem fotó szakán diplomáztam. Jelenleg art directorként dolgozom egy reklámügynökségnél Budapesten.

Ambícióim miatt szerettem suliba járni, amit a tanáraink táplálni tudtak nyitottságukkal. Amit kaptam, az a szabadság támogatása minden alkotói munkámban.

Dávid Márk:

2005-2010-ig BEG grafika szak, utána MOME formatervező szak

Visszagondolva, nem volt teljesen szokványos a tanárok és diákok kapcsolata az iskolában. Úgy gondolom, hogy az oldottabb légkör fontos szerepet játszott abban, hogy könnyebben, hatékonyabban sajátítsuk el az általunk választott szakmát. A tanárok nyitottsága lehetővé tette az áthallgatást más szakokra, így valóban azzal foglalkozhattunk, ami érdekelt minket. Szerintem nincs még egy sulis, ahol ilyen jól éreztük volna magunkat a srácokkal! Mit kaptam, amire szívesen emlékszem? Lehetőséget.

Koszczyk Fanny:

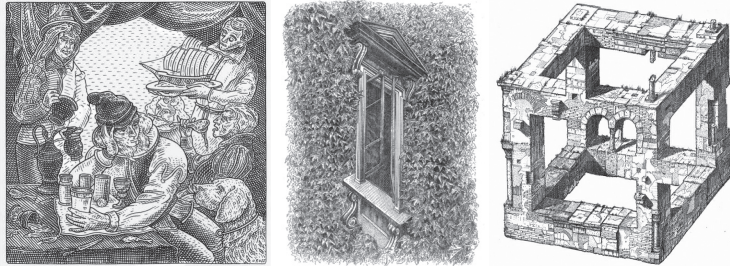
A művészeti iskolában megtaláltam a helyemet az általános iskola után. Azt csinálhattam, ami igazán érdekelt. Kellemes környezetben, kellően felszerelt tantermekben tanulhattam. Ha otthon hagytam valamit, nem kellett amiatt aggódnom, hogy nem tudom folytatni a munkát, hisz mindig volt egy másik, egy újabb feladat. Az igazat megvallva, az elején voltak kétségeim. A többiek ügyesebben nyúltak hozzá az eszközökhöz, technikásabbak voltak. Később rájöttem, hogy a művészeti tevékenység komplex, meg kell találni azt az eszközt, amivel ki tudja magát fejezni az ember. Talán egyből jön a megoldás, de az is lehet, hogy több oldalról kell megközelíteni a problémát, kísérletezni kell. Szerencsére az oktatás közben volt erre lehetőség. Az évek során különböző gépekkel dolgozhattunk. Az iskolában tanultam meg varrógéppel varrni, hímzőgéppel hímézni, a munkáimat dokumentálni photoshoppal, indesignnal. Rajzban a sok óras gyakorlat mai napig sokat ad az arányérzékemhez, nem csupán egy adott grafika elkészítésében, de egy-egy hímnél is sokat segít a megszerzett tudás. Megbántam, hogy nem jelentkeztem művészeti egyetemre, bár lehet, hogy így jobb, később, érettebb fejjel, több gyakorlattal még megpróbálhatom. Az utóbbi időben sokat festek, főleg monokrom képeket.

Kaszanyi Éva

Játék a szemnek

Tudtad, hogy volt a 16. században egy olasz festő, aki gyümölcsöket, virágokat, állatokat, halakat és könyveket ábrázolt, amelyek egy-egy személy felismerhető arcképvé állnak össze? Ha nem, akkor most okosabb leszel :D Giuseppe Arcimboldo az. Természetesen ő is tudott "rendesen" festeni, de ezek a különleges munkák annyira formabontóak, hogy a szokványos festményei feledésbe merültek. Művészete számos alkotót ihletett már meg és valószínű, hogy a jövőben is fog. A „művészeti” diákok is készítettek hasonló vizuális játékon alapuló grafikákat.

Természetesen a magyar művészek között is találunk olyan alkotókat, akik mesterien űzik szemünk és agyuk megtévesztését. Az egyik leghíresebb a Kossuth-díjas grafikusművész és animációs film-rendező Orosz István. Számtalan grafikán keresztül mutatja, be hogy a perspektíva és a vonalak milyen játékra képesek.

eLdugot

Szágúnas

OLÉAD

1. Magyar szobrászművész, egyetemi tanár (Sorbonne-on), akiről az iskolánkban működő tehetségpont kapta a nevét.
 2. Hogy hívják az Árpád soron lévő épületet, ahol a művészeti diákok szakmai órái vannak?
 3. Kinek a szobra van a gimnázium második emeletének a lépcsőfordulójában?
 4. Békéscsabán, a Rudolf Főgimnáziumba (a gimnázium épületébe) járt magyar költő. Ki ő?
 5. Festőművész és az iskolánk tanára, aki a földszinten található Szeberényi Gusztáv portét festette.
 6. Milyen stílusban épült az Evangélikus nagytemplom.
 7. Ki tervezte a gimnázium épületét?
 8. Kossuth-díjas színésznő, aki a kollégium régi diákja volt.
- Megfejtés: magyar festő, az op-art legjelentősebb képviselője.

1.														
4.														